XXI. évfolyam 40. szám — Ára: 1 forint — 1965. október 7.

Vasvári Anna rajza

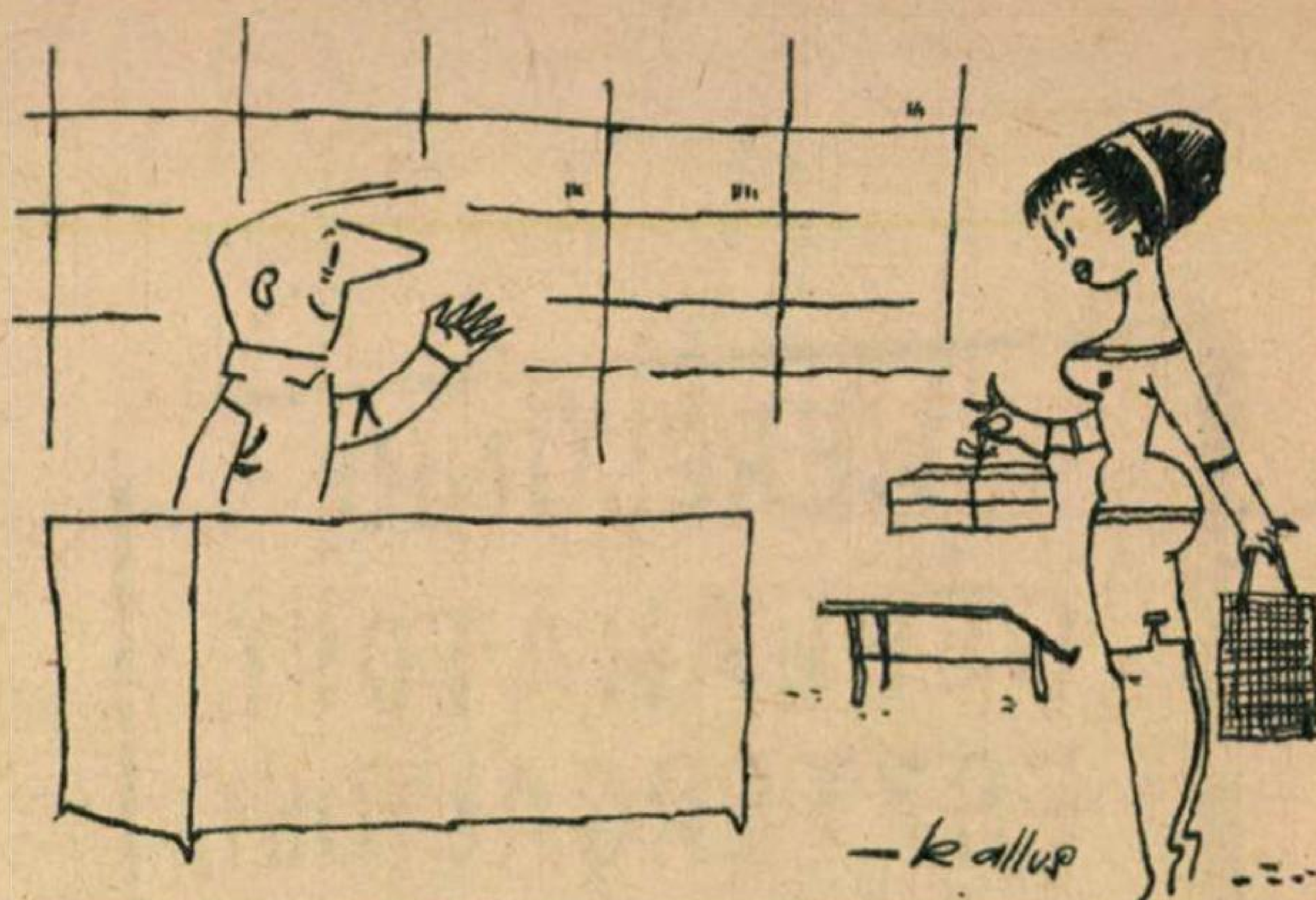
– Mi akar lenni, fiatalember?
– Művész vagy diplomata, aszerint, hogy hol van előbb üresedés...

Tökéletes kiszolgálás

– Van friss gyümölcse?
– Hogyne, kérem, most locsolják, mindjárt harmatos lesz...

Előfordul

– Négy napja vettem itt ezt a cipőt és már levált a talpa!
– Biztosan használni tetszett...

Kényelmes Ember

– Szívecském, tegnap reggel nem mostad el rendesen a borotvakészletemet. Nem szeretem az ilyen trehányságot! – dünynyögte mérgesen a Kényelmes Ember. Később, amikor a felesége, Edit, apró katonákat vágott neki a vajas kenyérből, régi emlékek villantak fel benne. Legényember korában Jutkát imádta, Edittel csak rokonszenvezett. Mégis Editnek udvarolt, mert három háztömbbel közelebb lakott hozzá, mint Jutka. Esküvőjük előtt diszkréten félrehívta az anyakönyvvezetőt, és megkérte, hogy rövid ünnepi beszédet mondjon, mert ő utál ácsorogni. Nászútra mindössze a Rottenbiller utcába utaztak, bár utazhattak volna a mátraházi üdülőbe is két hétre. De ő félt a kényelmetlen, hosszú autóbuszúttól. Kényelmes Ember elvárta a feleségétől, hogy boldog legyen, bár ő nem sokat tett ennek érdekében. Most is csak annyit mondott búcsúzóul az ajtóban: Mire este hazajövök a munkából, tisztítsd ki a ballonkabátomat, szerezzél nekem valami jó angol pipadohányt, és próbáld fel a szabómnál az új kétsoros öltönyömet.

– A taxi előállott – jelentette a felesége.

– Köszönöm. Csókolj meg! – intett kegyesen, aztán elindult a hivatalába.

Beosztottja mély meghajlással tette elé a reggeli feketéjét.

– Csomagolja ki a mokkacukrot, kérem – szólt türelmetlenül a Kényelmes Ember. Aztán hozzáfogott az ügyfelek fogadásához.

– Nem. Nagyon sajnálom. Esetleg. Türelem. Semmi nem megy máról holnapra. Reméljük. Netántán. Úgy még soha nem volt, hogy valahogy ne lett volna.

Ilyesféle szövegeket mondott déli tizenkettőig az ügyfeleknek. Aztán ebédidőt tartott uzsonnáig. Uzsonna után mélyet sóhajtott: mával is fogyott a földi kín.

Megkérte szobatársát, hogy blokkoljon helyette, aztán kilépett az utcára. A levegőben kósza őszi virágillatok szálltak. Mélyet szippantott belőle, és ráérős léptekkel ment a Körúton. A Szófia utca sarkán megdörzsölte káprázó szemét. Úgy érezte, ez nem lehet igaz. Régi szerelme, Jutka jött vele szemben. Sötétkék kosztümjében, fehér csipkeblúzában csinosabb, kedvesebb volt, mint valaha. Kölcsönös üdvözlések után beültek a Mosoly eszpresszóba. Kényelmes Ember megtudta, hogy Jutka már elvált asszony.

– Magam is már szabad ember vagyok – hazudta könnyedén.

Jutka elragadó volt. Három konyak után megkérdezte Kényelmes Embert, hogy hajlandó lenne-e megnézni bélyeggyűjteményét.

– Ne csodálkozzon, ma már nők is gyűjthetnek bélyeget – mosolygott kedvesen. Kéz a kézben sétáltak a közeli bérház elé. A nagy, szürke épület előtt Jutka felmutatott: Látja, itt lakom, a negyedik emeleten.

Kényelmes Emberben forró tüzek égtek. Tikkadtan, szerelmesen kérdezte:

– Mondja, Jutka, van maguknál lift?

– Van. De, sajnos, momentán nem működik. Javítás alatt áll.

– Sajnálom. Akkor tárgytalan – mondta ridegen Kényelmes Ember, és faképnél hagyta Jutkát.

Fáradtan, kissé összetörve ballagott tovább.

Nehéz az élet! Borzasztó ez az örökös hajsza – sóhajtott keserűen. Hirtelen úgy érezte, jó lenne egy kicsit kikapcsolódni, világot látni. Lassú léptekkel besétált a Nyugati pályaudvar pénztára elé, és rekedtes, álmos hangján odaszólt a pénztárosnőnek:

– Egy hálókocsijegyet kérek Rákosrendezőig...

Galambos Szilveszter

Értelmező szótár

Schwott Lajos rajza

TÁMADÁS HEATH ELLEN

Mint ismeretes, Mr. Edward Heath lett a brit konzervatív párt új vezetője. Hogy megválasztása nem keltett általános megelégedést a közvéleményben, arra vall a londoni „Daily Mirror" című lapban megjelent levél is. Egy nő írta. A levél lényege ez:

„Megőrült a konzervatív párt? Hogyan választhatott vezetőnek egy agglegényt?!"

Pesti tudósítónktól

Szókratész, az ismert görög bölcselő arra kéri a bőripari szimpozion, a kohászati szimpozion és a fehérneműipari szimpozion résztvevőit,

hogy a szimpozion (symposion, szümposzion, mulatság, mulatozás, lakoma, vendégség, dorbézolás, tivornya) szó helyett használják inkább az *eszmecsere* szót, hiszen a platóni „Lakoma" résztvevői főként eszmecserével töltötték az időt, egy kis iddogáláson kívül.

*

Elsőéves műszaki egyetemi hallgatótól kérdezik:

— Mondd, te tipikus mai fiatal vagy?

— Ugyan, van is nekem arra időm!

A gépesítés határa a csillagos ég, talán még az sem. A „Műszaki Élet"-ben olvasom, pontosabban a „Borzasztóan fontos találmányok" rovatban, hogy Amerikában feltalálták az önműködő horgászbotot, s az ötletes szerkezet egy emeltyű segítségével bevágja a horgot a hal szájába, miután a hal bekapta a horgot. Most még csak az hiányzik, hogy a horgászást forradalmasító szerkezet két automatikusan széttárt karral megmutassa, mekkora halat fogott.

*

Két könyv jelent meg az elmúlt héten az angol könyvpiacon „A hasfel-

metsző Jack" rejtélyes életéről. Ki meri állítani, hogy hálátlan az utókor?

f. l.

Amerikai Fortuna — Gerő Sándor rajza

A bőségszaru

A probléma

Az élet tele van problémákkal, és ezeket a problémákat csak akkor tudjuk megoldani, ha valaki elmondja, felveti, feltárja őket, ott, ahol kell, akkor, amikor kell, őszintén, bátran, kíméletlenül.

Sajnos, nekem egyszer sem sikerült... Nem tudom, miért... Bennem megvan a problémák felvetéséhez szükséges bátorság, jószándék, segíteni akarás, mégis... Ha én elmondok egy problémát, akkor azonnal kiderül, hogy:

— Nem egészen ez a probléma, Mikes elvtárs...

— A probléma nem itt van, a probléma ott van...

— Ha csak ez lenne a probléma!

— Tulajdonképpen a probléma nem is ez, hanem az...

— Nagyon érdekes problémát vetett fel, Mikes elvtárs, de a fő probléma most az...

— Ez csak a probléma egyik oldala...

— Hát igen, ez is probléma, kétségkívül, de mi itt az alapvető probléma?

— Az a baj, hogy rosszul fogta meg a problémát!

— A problémát nem lehet így leegyszerűsíteni...

— A probléma ennél sokkal, de sokkal bonyolultabb!

— A probléma csak látszólag ilyen bonyolult...

— Higgye el, Mikes elvtárs, sokkal nagyobb problémák is vannak, mint ez... Például...

— Így nem lehet felvetni a problémát.

— Annak idején, vallja be őszintén, örültünk volna ilyen problémáknak...

— Nézzük meg kicsit alaposabban a kérdést: hol van itt a probléma, és beszélhetünk-e egyáltalán problémáról?

— Azért a fáktól lássuk meg az erdőt! A sok problémától a valódi problémát!

— Ez legyen a te legnagyobb problémád!

— Előbb vizsgáljuk meg, hogy kit érdekel ez a probléma?

— Gondolod, hogy ez még probléma, Mikes elvtárs? Én nem hiszem...

— A problémát nem lehet kiragadni összefüggéseiből...

— Nemcsak problémák vannak a világon...

— Most ne a problémát nézd, hanem azt nézd meg, hogy mi van a probléma mögött?

— A problémák gyökere nem ebben van, hanem abban...

— Minek kell ebből problémát csinálni?

— Az az érzésünk, ön lebecsüli a problémát!

— Az az érzésünk, ön túlbecsüli a problémát!

És így tovább, és így tovább.

Hát ez az én problémám!

— Persze, vannak ennél sürgősebb problémák is!...

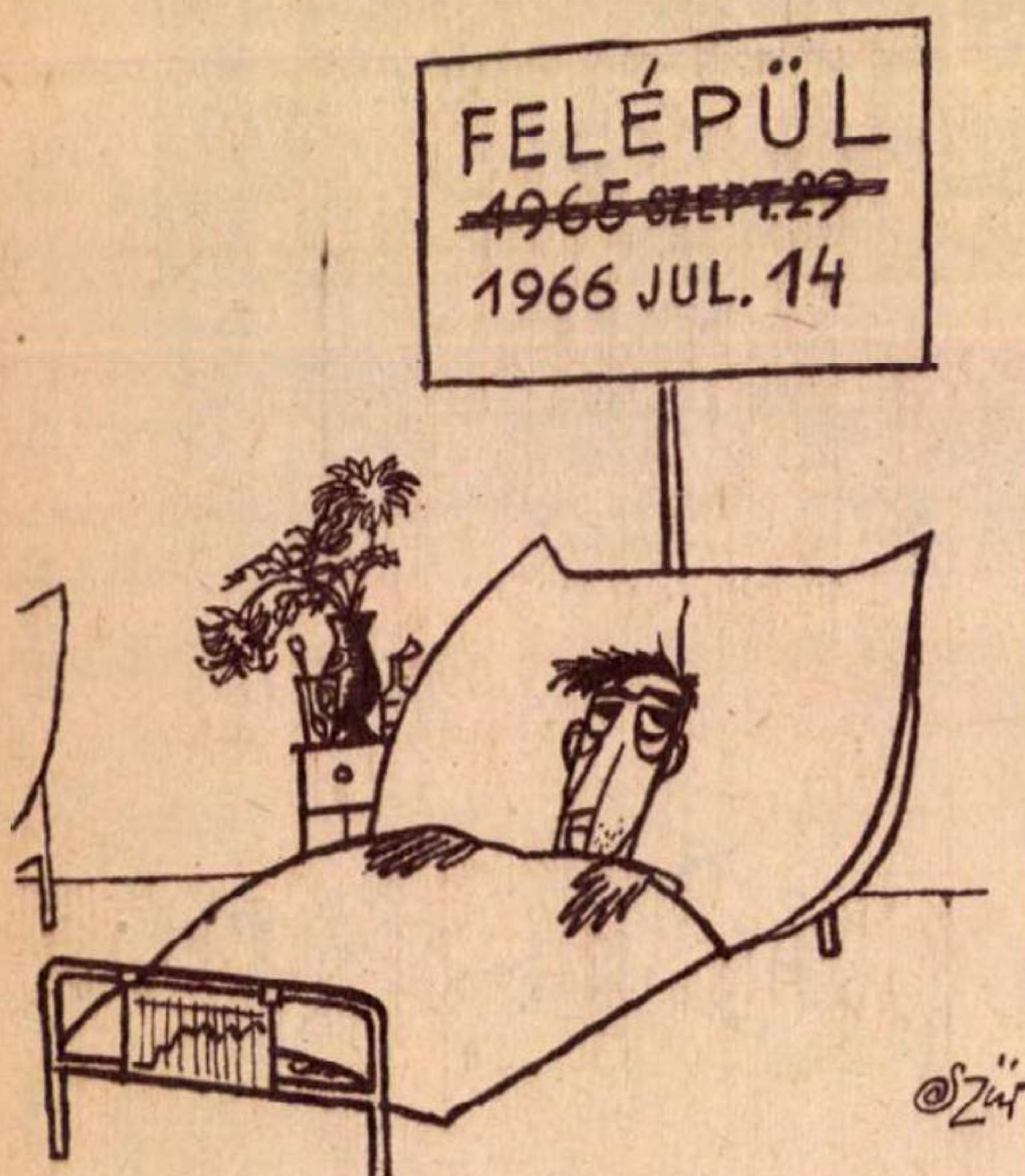
Mikes György

Népszerűség

– Ő szokott nyávogni a tévében.

Határidő-módosítás

LEVÉL a létszámról

Főnök kartárs!

Azt a feladatot adta a csoportvezetőjének, hogy egyszerűsítse a vállalati ügyvitelt. Beosztottja nagy kedvvel látott a feladat megoldásához. Nem is volt nehéz dolga: a felmérés tizenegy nyilvántartást feleslegesnek ítélt. Ön ezzel egyetértett, meg is dicsérte a csoportvezetőjét, de meg is korholta, hogy eddig eltűrte a teljesen felesleges tizenegy nyilvántartást, és a felesleges Patolait, aki a felesleges nyilvántartásokkal feleslegesen pepecselt és feleslegesen növelte a vállalatnál az amúgy is túlméretezett hivatali bürokráciát.

Patolain túl kell adni — így szólt az ön főnöki rendelkezése, és a derék csoportvezető ennek megfelelően intézkedett.

Ám önnek leszóltak fentről és megkérdezték, hogy miért éppen Patolait akarják leépíteni, és miért éppen Patolai a felesleges? Ön erre azt is felelhette volna, hogy Patolai azért felesleges, mert a munka felesleges, amit csinál, és ezért akarják Patolait leépíteni. Ön azonban ehelyett azt mondta lentről, hogy Patolai leépítéséről eddig semmit sem tudott, és elnézést kér fentről, de ön éppen külföldön járt, amikor az ügyben döntöttek.

Patolai tehát változatlanul ott maradt, ahol eddig volt és feleslegesen tovább vezeti a felesleges tizenegy nyilvántartást. Emiatt talán még nem is fordulnék önhöz, mert egy darab felesleges munkát végző felesleges Patolai alig számít, amikor amúgy is olyan sok felesleges munkát végző felesleges Patolait tudhat magáénak népgazdaságunk.

Engem csupán az nyugtalanít, hogy az ön kitűnő csoportvezetője tele van keserűséggel, mert most már fentről és lentről egyaránt az a vád éri, hogy szándéko-

san akarta kitörni Patolai nyakát. A kartársak ferde szemmel néznek rá, ön pedig megrótta tapintatlanságáért, ami különösen azért fáj beosztottjának, mert ön nem világosította őt fel arról, hogy ilyen esetekben hogyan és miként kell okosan eljárnia.

Most pótolhatja a mulasztását. Nevelje végre egész emberré a csoportvezetőjét! Hívja fel a figyelmét arra, hogy az ügyek intézésénél messzemenő körültekintésre van szükség: előre, hátra, jobbra, balra, lefelé, felfelé és mindenfelé kell tekinteni. Mert nálunk kitűnő a szervezés. Közvetve vagy közvetlenül mindenkinek van valakije, aki közbelép, aki segít, akire számíthat. Van Patolainak is! Különös pech, hogy neki szerencséjére éppen fent van valakije.

Értesse meg beosztottjával, hogy a hintapolitika a legjobb politika. Lefelé azt kell hangoztatni, hogy öt íróasztalt négyre kell redukálni — népgazdasági érdekből. Felfelé is pontosan ugyanezt kell hangoztatni, de a végrehajtásnál tekintettel kell lenni Patolaira — ugyancsak népgazdasági érdekből. Ezért van az, hogy nálunk négy íróasztalból könnyebben csinálnak öt íróasztalt, mint ötből négyet.

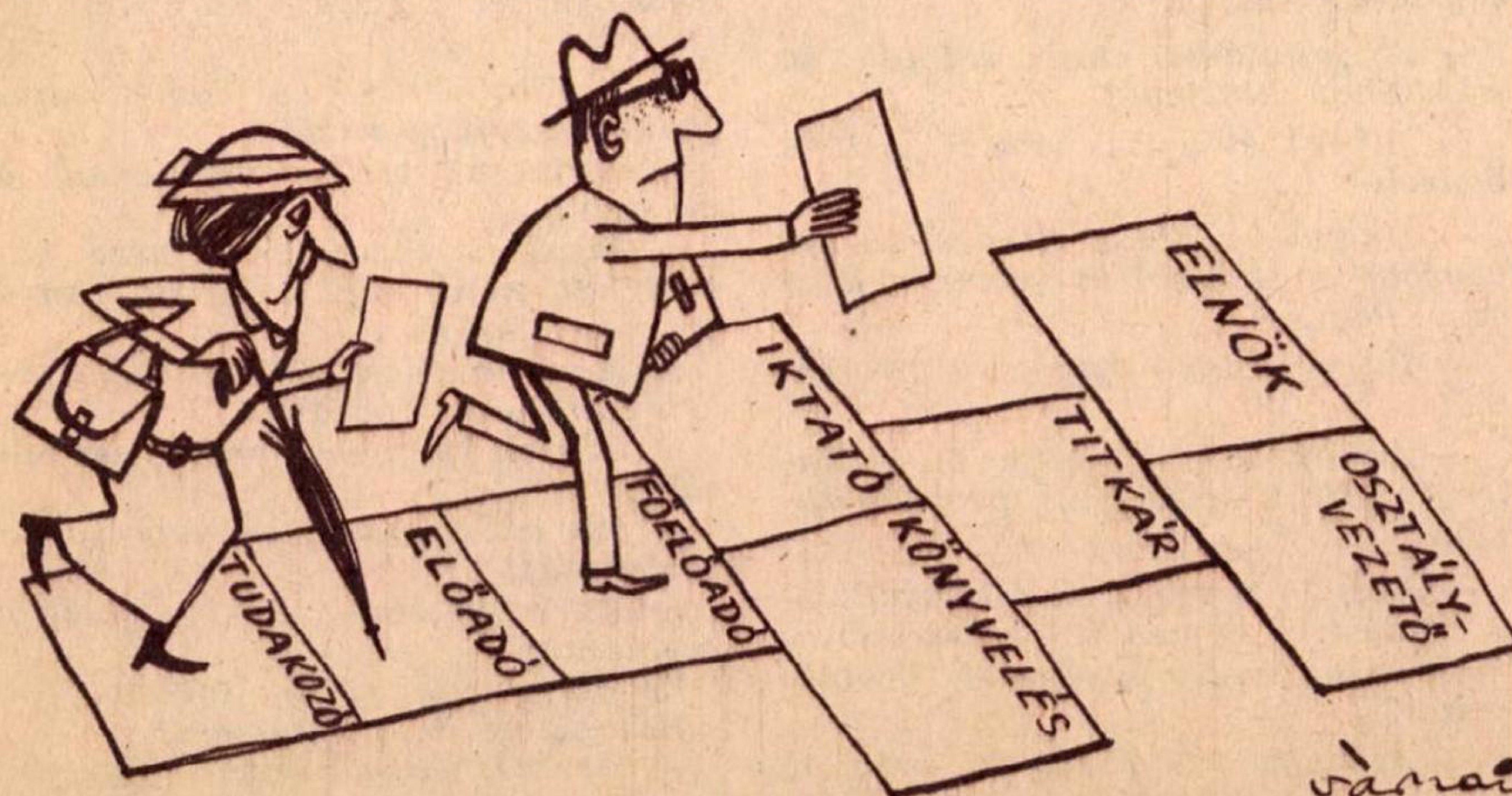
Tájékoztassa őt a körbe-körbe néven ismert új leépítési formáról is. Általános sikernek és nagy népszerűségnek örvend. Ön az egyik vállalathoz átteszi Patolait, önhöz pedig egy másik Patolai lép be egy másik vállalattól, ahová egy harmadik Patolai lép be a harmadik vállalattól, és így tovább, amíg az íróasztalok száma globálisan legalább annyi marad, mint amennyi volt, esetleg eggyel több.

Mert a létszámcsökkentésnek is megvan a maga technikája, kedves Főnök kartárs, de ön erről elmulasztotta porig sújtott csoportvezetőjét kellőképpen és idejekorán tájékoztatni.

Földes György

Ugróiskola

Várnai György rajza

Rossz jel

– Már a Frenolon sem ízlik . . .

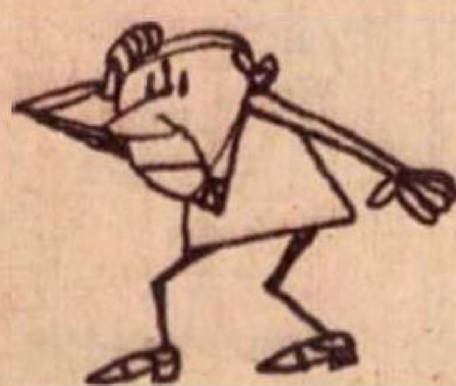

Legjobb barátom – híres ember –
Megölelt édes-lelkendezve,
Most történt, kérem, tegnapelőtt –
Közben tőrét hátamba döfte.

Rémültemben én futni kezdtem,
Hátamban tőrrel, sebem vérzett,
Ő felháborodva kiáltott:
„Láttak már ily izgága népet!

Elillan szép, ezüst tőrömmel,
Értékes jószág! Most mit kezdjek?
Még egy csomót kell hátbadöfnöm . . .
Rablásért rögvest feljelentlek!"

Nádass József

Hegedűs István rajza

Fontosabb hívószámok

OLVASTAM...

(IDÉZETEK A SAJTÓBÓL)

Helyesen döntött a társadalmi bíróság. Senkinek sincs joga beosztottját megütni. (Egy riport címe).

Nagy kő esett le a szívemről. Én, és velem együtt sokan mások eddig úgy tudtuk, hogy főnök a beosztottját felpofozhatja, kukoricára térdepeltetheti, különösen indokolt esetben szíjat hasíthat a hátából. A Népszava riportja most végre rendet teremt ebben a kérdésben, s azoknak ad igazat, akik törvényeinkkel egyetértésben eddig is azt vallották, hogy *senkinek* sincs joga *senkit* sem megütni. Beleértve a főnököt és a beosztottját is.

*

A Magyar Nemzet munkatársa megkérdezte a Belkereskedelmi Kölcsönző Vállalat vezetőit, hogyan sikerült kölcsönzői szempontból a most véget ért nyári idény. A válasz: *„Sajnos, rosszabbul, mint vártuk. Tavaly rekordforgalmat bonyolítottunk le, 2 960 000 forint volt a bevétel, az idei tervünket nem sikerült teljesíteni, 2 900 000 forintot forgalmaztunk."*

A tavalyi rekord és az idei csalódás között nem egészen 2 (kettő) százalék a különbség. Optimistább vezetők erről így nyilatkoznának: „Tavaly rekordot csináltunk, s tessék elképzelni, idén is csak 2 százalékkal maradtunk el a rekordtól."

*

Álsörözők helyett igazi sörözők!

Számos napilapban olvastam azt az örvendetes hírt, hogy a vendéglátóipar illetékesei megelégelték az álsörözők garázdálkodásait, s utasították a további illetékeseket, hogy ezután söröző legyen a söröző, és ne álsöröző. Vagyishogy legyen benne mindenféle sör, legyen benne tisztaság, és árusítson olyan harapnivalókat, melyek a sörfogyasztást elősegítik. *A rendelkezés kiterjed arra is, hogy sörmelegítő legyen minden sörözőben,* de azt már sajnos nem tartalmazza, hogy a sörmelegítőt bal vagy jobb kézzel kell-e beletenni a kriglibe. Alaposabb rendeleteket!

*

A Hétfői Hírek arról tudósított, hogy a mozi-korhatár rendelet megváltozik s egyszerűbb lesz. Három kategóriát állapítanak meg. 1. Korhatár nélkül. 2. Csak 16 éven felülieknek. 3. Csak 18 éven felülieknek.

Mi lehet az, amit pontosan 16 és 18 éves kora között ismer meg a fiatalság? S hogyan vigasztalom meg 22 éves Sanyi öcsémet, aki ezután bizonyos filmeket nem nézhet meg 18 éven aluli feleségével?

*

Tudja Ön, hogy hol a Pokol?

Ezzel a mottóval csábítja a nagyérdemű közönséget a váci Pokolcsárda. Pompás hirdetési ötlet, ugye? A pokolba még a legállhatatosabb materialisták sem kívánkoznak, a pokolban — ha igazak a hírek — hatalmas üstben évezredekig nem halászlét, hanem bűnös földi lelkeket főznek a piros nyelvű, fekete szarvú ördögök. Én bizony nem megyek a pokolba. Menjen a pokolba, aki ezt a hirdetést megfogalmazta. De ha már a hirdetésekről van szó, hadd idézem a Rádióújság hosszú ideje minden héten megjelenő hirdetését:

A hiba az ön készülékében van. De csak addig, amíg ki nem hívatja a RÁVISZ szakembereit.

A hiba aztán ugyanis a RÁVISZ szakembereiben lesz — legalábbis így fejezi be a fenti szöveget a logikus olvasó.

(t.)

HANGVERSENY KALAUZ

VIRTUÓZ KARMESTER

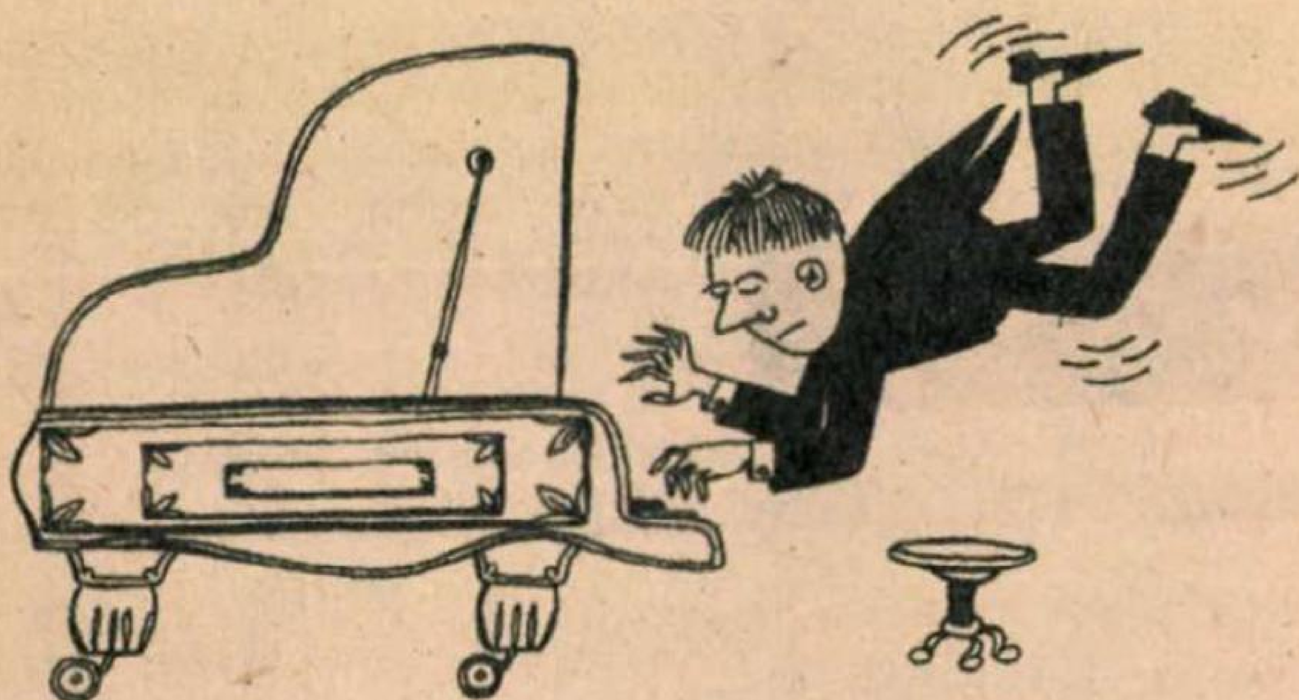

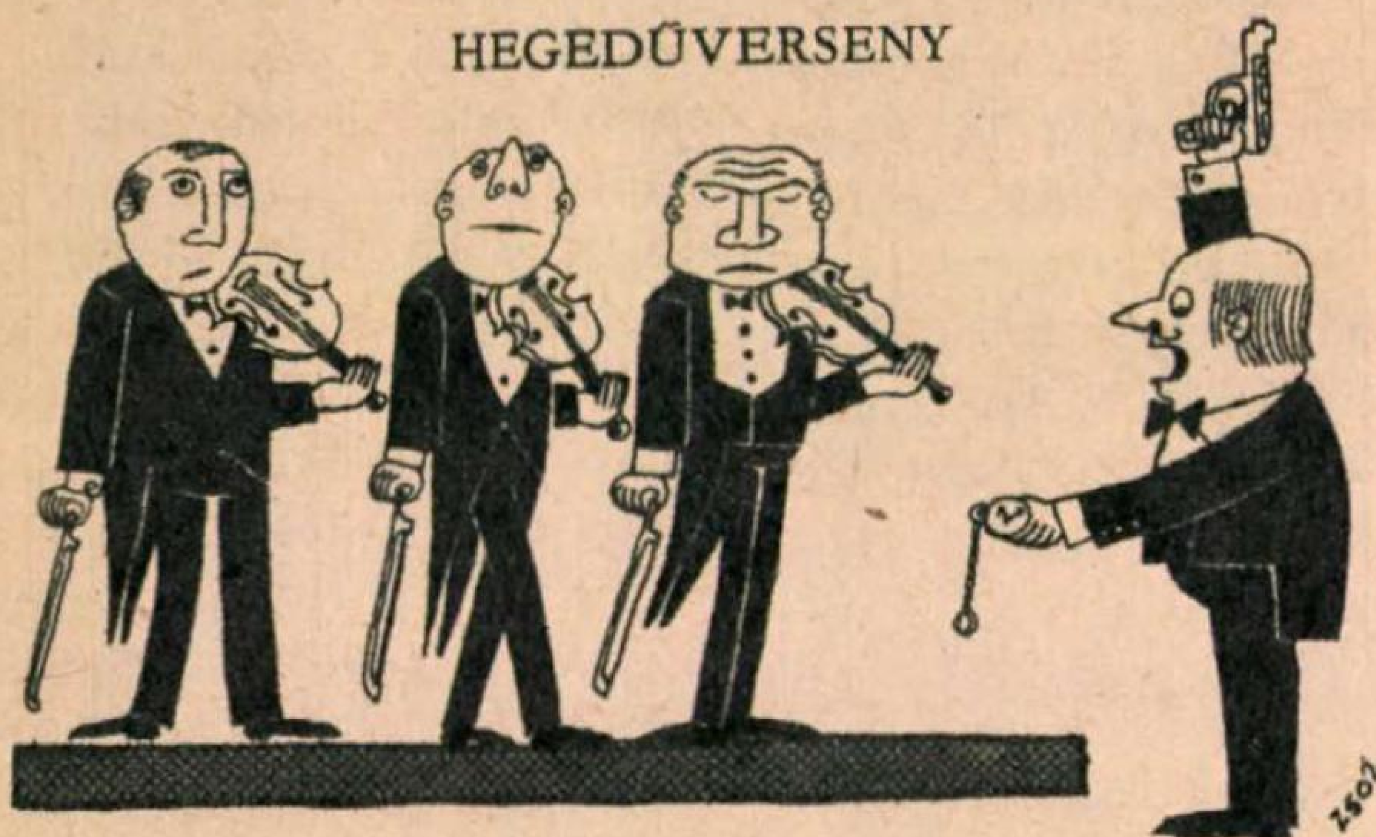
FORTISSIMO

ÁTSZELLEMÜLÉS

HEGEDŰVERSENY

Zsoldos Sándor rajzai

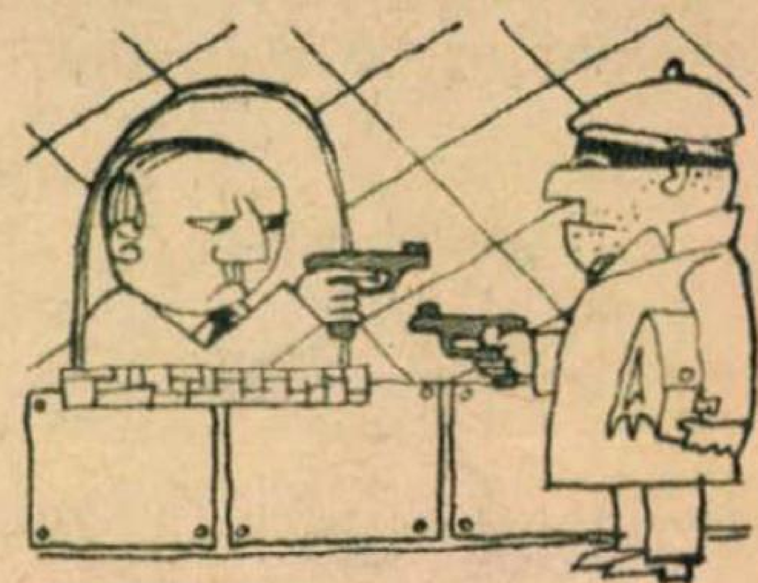
FILM és ÉLET

Még a jómúltkor moziban voltunk a feleségemmel. Hát, ahogy nézzük a világhíradót, egy szétvert argentin tüntetés és egy felavatott bolgár hőerőmű között érdekes londoni riportot látunk. Újfajta gombbal szerelik fel az angol bankokat. Ha rablótámadás fennforgása esetén a pénztáros ezt a gombocskát a térdével megböki, éktelen szirénázás támad, azonkívül rögtön kigyullad egy piros lámpa a rendőrkapitány szobájában, aki persze már tudja, hogy mit kell ilyenkor tenni. Még mondtam is a feleségemnek, hogy nem lehet valami könnyű dolguk a fiúknak odaát.

A múltkor megint moziban voltunk. Ismét elcsiptünk egy világhíradót. Most meg azt lehetett látni, amint egy praktikus, apró fogantyúval látják el az angol bankokat. Ha ezt a fogantyút meghúzzák, egy önműködő szerkezet jön automatikusan működésbe, amely lefilmezi a gengsztereket és a filmet azonnal elő is hívja, majd csőpostán továbbítja a bűnügyi nyilvántartóba, ahol pár perc alatt felismerik a tetteseket. Még mondta is a feleségem, hogy ha Londonban élnénk, semmi pénzért sem engedné, hogy bankrabló legyek. Tiszta ráfizetés lehet ott az ilyesmi.

Tegnapelőtt újfent moziban voltunk. Bizonyára már ki is találták, hogy mit láttunk a világhíradóban. Úgy van, egy tanfolyamot láttunk, amelyen az angol pénzintézetek alkalmazottait dzsiu-dzsicura és céllövészetre oktatták. Öröm volt nézni, amint a szolid külsejű banktisztviselők szinte biztosabban kezelték a browningot, mint a folyószámlát. Még mondtam is a feleségemnek, le merném fogadni, hogy nálunk a sarki OTP-ben az a kövér nő egyáltalán nem tud cselgáncsozni.

Az angol vagyonbiztonságba vetett sziklaszilárd hitünket tegnap sajnos megtépázta kicsit egy újsághír.

Azt olvastuk ugyanis, hogy néhány vállalkozó szellemű fiatalember az utolsó szögig kirámolta a londoni Old Gold Bankot. Még a rézkilincseket is leszerelték. S ráadásul a legendás hírű Scotland Yard bottal úti a banditák nyomát.

— Fantasztikus, hogy azok után, amiket mi a világhíradókban láttunk, még akadtak olyanok, akik be mertek törni egy angol bankba — mondja a feleségem. — Szerinted hogyan lehetséges ez?

— Talán úgy, hogy a fickók nem jártak moziba!

Dalmáth Ferenc

Ebédidő az irodaépületben

– Hol találom Kovács kartársat?
– Tessék a sült kolbász szag után menni . . .

Hátha valaki nem ismeri...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Stromfaiék estélyre mennek.

Az asszony elöl-hátul agyondekoltált ruhájában a férje elé áll és így szól:

– Na, Ernő, mit szólsz az új ruhámhoz? Mindenki azt mondja, hogy egy költemény.

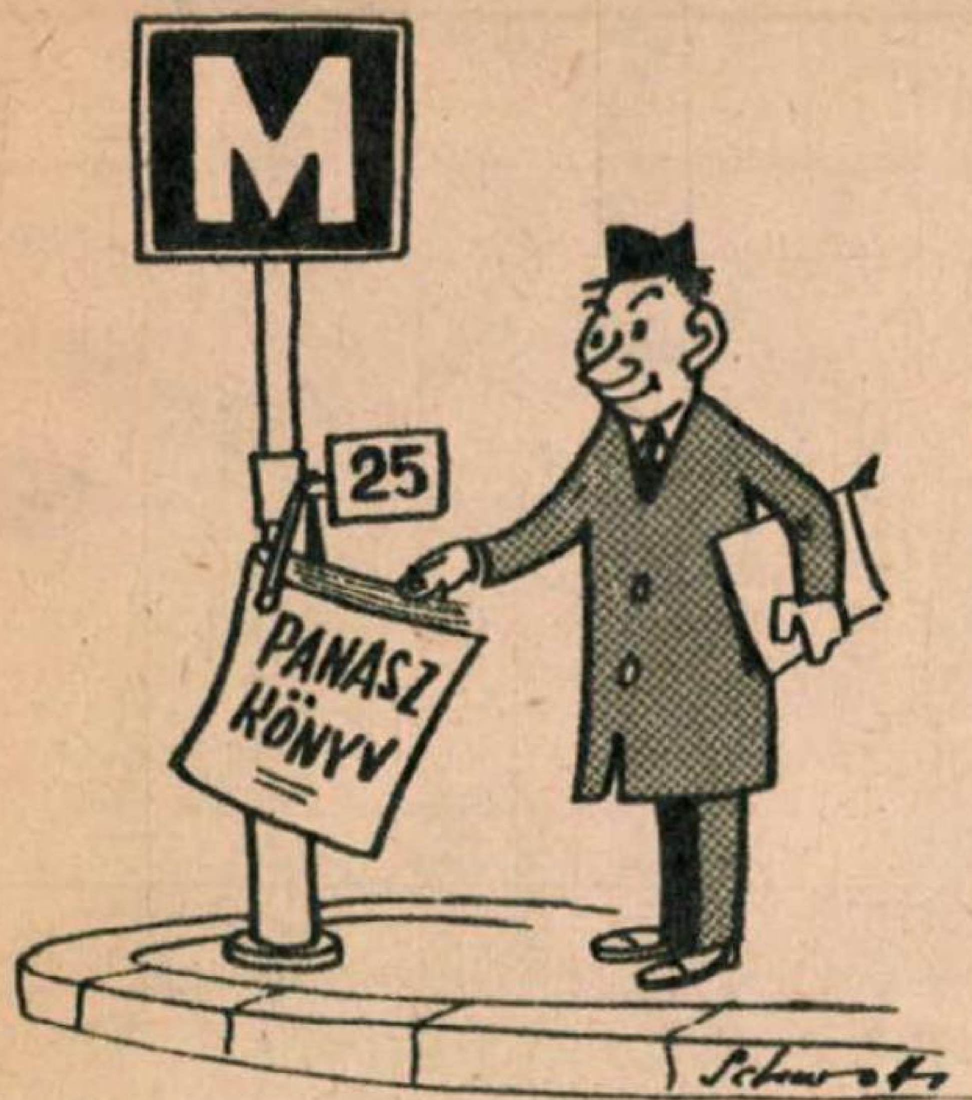
– Költemény? Ez némi túlzás. Legfeljebb egy aforizma.

*

Társaságban arról van szó, hogy ki tudja a házasságot a legjobban és legrövidebben jellemezni. Mindenki megpróbálkozik vele. Végül is egy idősebb úr így definiálja:

– Először a férfi beszél, és a nő hallgat. Aztán a nő beszél, és a férfi hallgat. Később mindketten beszélnek, és a szomszédság hallgat.

Javaslatunk

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

ESERNYŐ

Reggelizés közben átlapoztam a napi sajtót. Pillantásom megakadt a meteorológiai jelentésen: világszerte esőzések, viharok, orkánok. Itt nem használ az orkán. Esernyőt kell venni.

A Kossuth Lajos utca sarkán, közvetlenül a szálló mellett, van egy bőrönd–esernyő üzlet. Bementem. A világ legtermészetesebb hangján kértem, hogy mutassanak néhány *férfiernyőt*. Választani szeretnék. Az eladó, a világ legtermészetesebb hangján válaszolta, hogy: nincs egy sem.

Átmentem az aluljárón, s elindultam a Rákóczi úton. Betértem minden ilyen jellegű üzletbe. Férfiesernyőt kértem. Most már nem akartam választani. Adjanak olyant, amilyen van. Semmilyen volt.

Elérkeztem a Corvin Áruházhoz. Egy ekkora áruházban csak lesz egy darab esernyő! Nem volt.

Bementem a Lottó Áruházba. Dettó. Következett a Csillag Áruház. Aztán a Verseny Áruház.

Víztől csöpögve, könyörgő kutyapillantással vánszorogtam be az Extra Áruházba, ahol közölték, hogy ne is törjem magam. Férfiernyőt ugyanis egész Pesten hiába keresek. Tavaly decemberben volt utoljára. Azóta nincs!

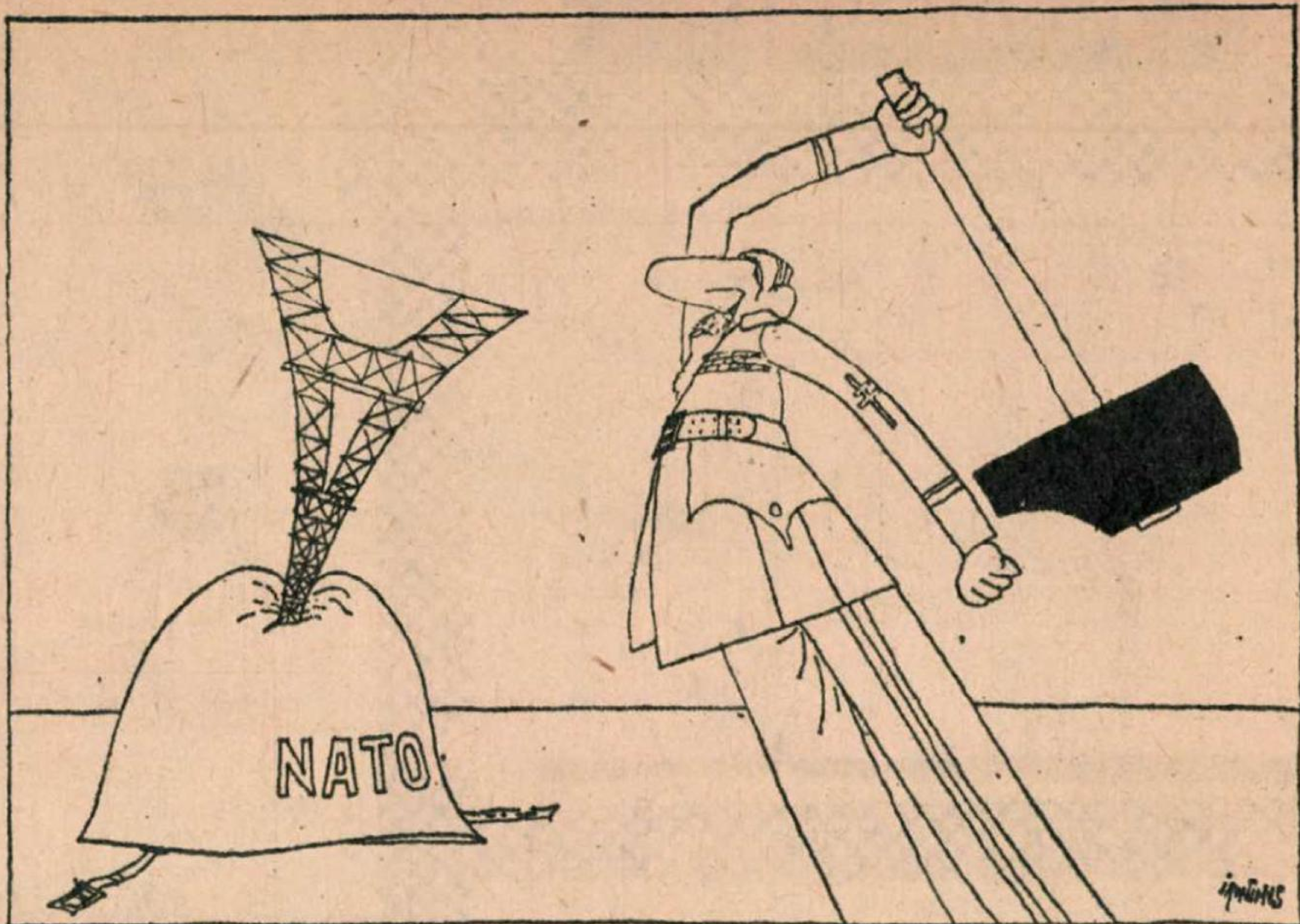
Ekkor mellém lépett egy férfi, és felvilágosított, hogy a Majakovszkij utca elején kapható férfiernyő. Egy maszeknál.

Száguldottam a maszekhoz, gazdagítani. Szegény maszek. Nála sem volt.

Utasok, turisták, figyelem! Nem orkánt kell hozni! Az itthon is kapható. Esernyőt hozzatok, barátaim! Vagonszámra. De legalább egyet. Nekem. Várom a jelentkezőt. Kalandorok ne kíméljenek.

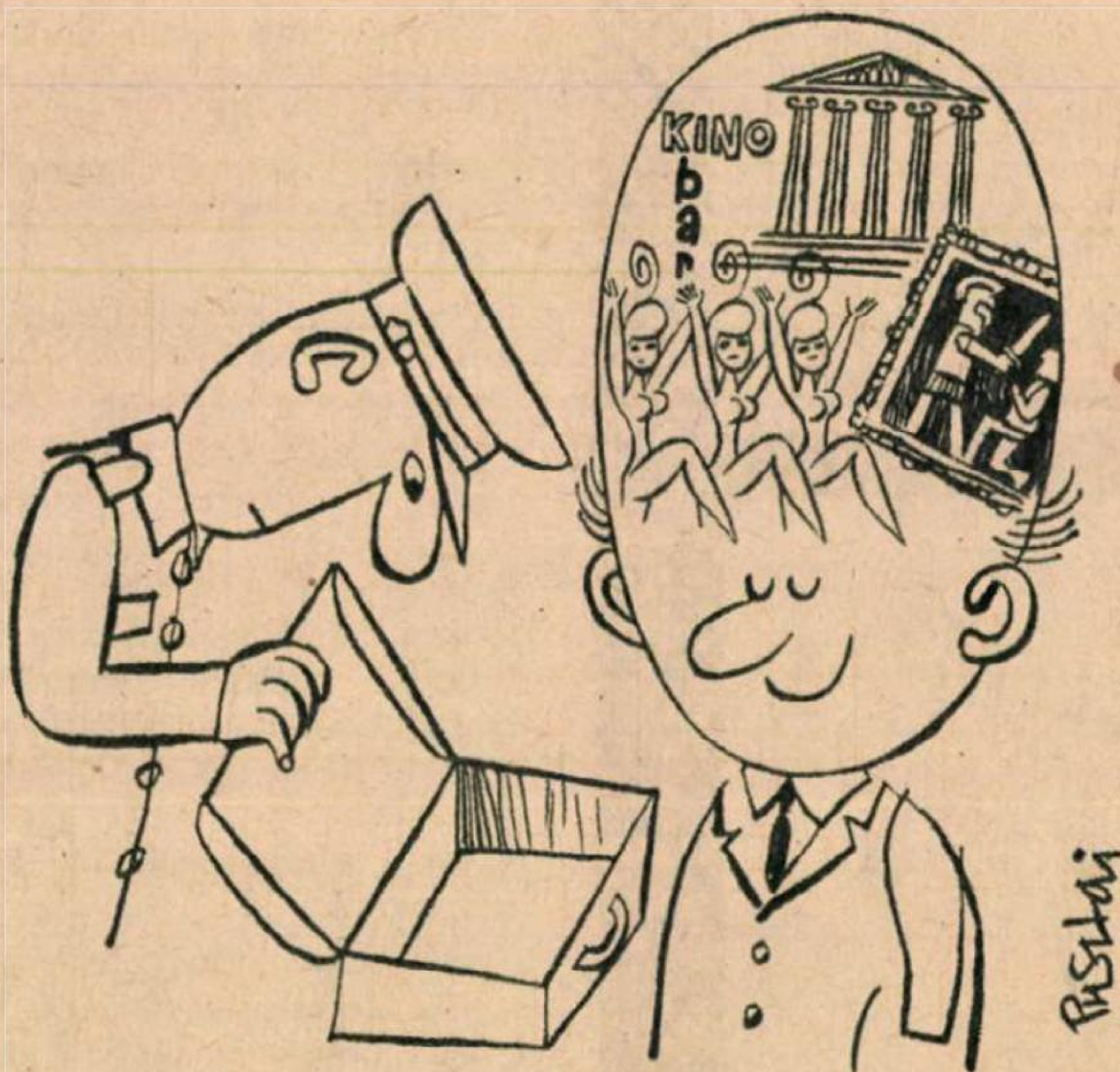
S. Nagy István

De Gaulle és a NATO

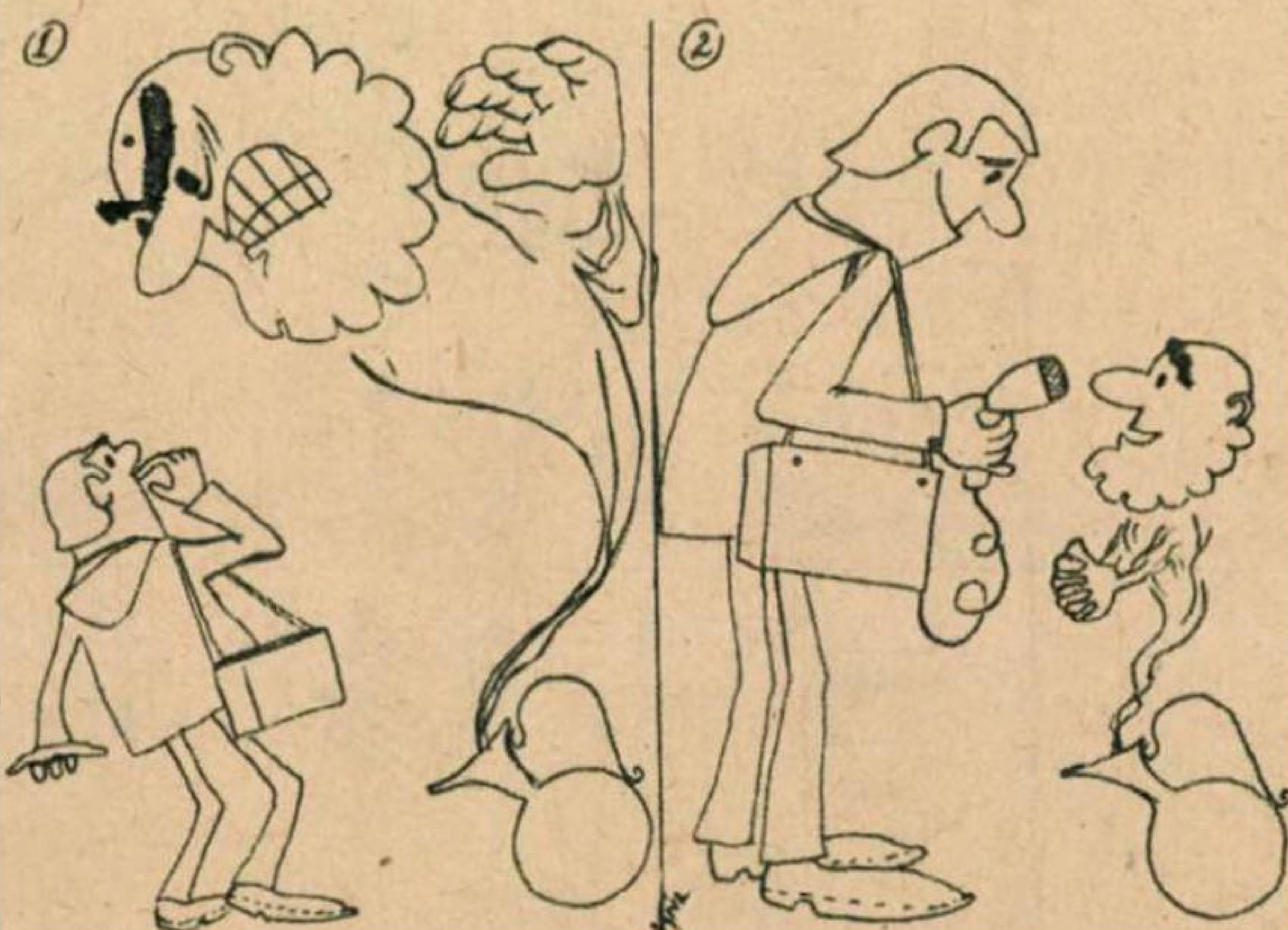
(A „Süddeutsche Zeitung"-ból)

A határon

– Hozott valami elvámolnivalót?

Megilletődés

A megszelídített szellem

A túlélt veszély legyen minél nagyobb.

*

Sok kritikus nem értékeli, hanem kitünteti bírálatával a művet.

*

Van igazság, amelynek csak előnyére válik a félreértés.

*

Az idő – nem számítva a legtöbb mai regényt – előre és nem hátrafelé múlik.

*

Z gőgös, nagyképű, pöffeszkedő, egyedül a tehetsége szerény.

*

Hogy X-nek erényei vannak, azt csak onnan lehet tudni, hogy kérkedik velük.

*

Y azzal sért meg másokat, hogy egyenrangúaknak tekinti őket magával.

*

Azért van szükség sokféle vallásra, mert egyetlen vallásba nem fér bele minden tévedés.

F. L.

KÖVETKEZETESSÉG...

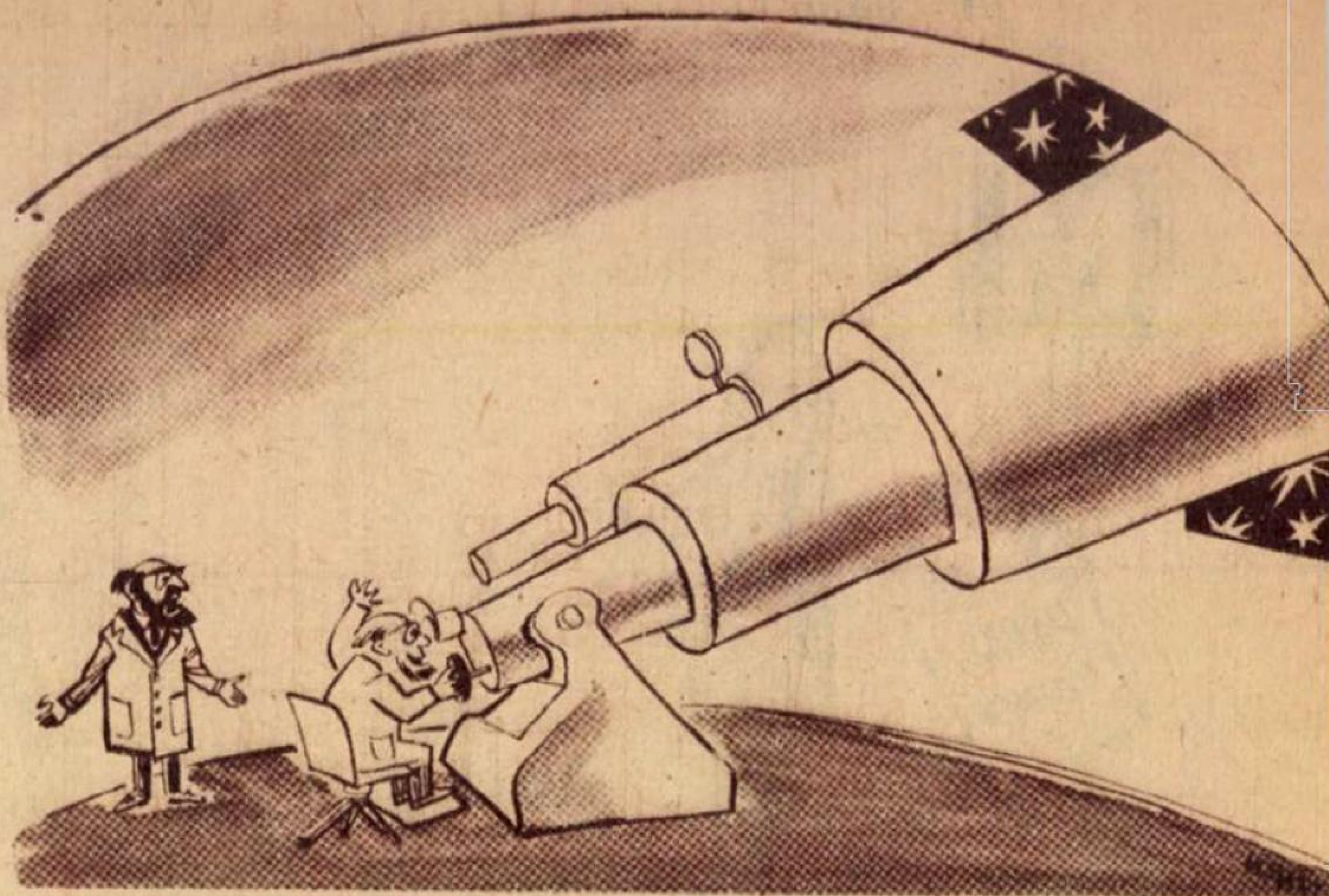
Sajdik Ferenc rajzai

Kozmikus méretek

– Na és? Egy csillaggal több, vagy kevesebb...

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

IRTANÁM ÉN, DE...

Az utóbbi napokban tapasztalom, hogy villamoson, autóbuszon megszaporodtak azok a ragaszok, amelyek engem arra szólítanak föl, hogy irtsam a legyet, mert egészségünk ellensége, fertőző betegségek terjesztője.

Egy kicsit meglepett a légyellenes plakátok szaporodása, ugyanis a nyárnak, akármenynyire nem volt, már régen vége van, s ilyenkor a legyek végelgyengülésben kimúlnak, jobb létre szenderülnek, elköltöznek az élők világából, vagy más hasonló módon szűnnek meg egészségünknek ellenségei, a fertőző betegségeknek terjesztői lenni, vagyis amíg ezek a ragaszok szaporodnak, ők azonképp fogynak.

Véleményem szerint a plakátok felesleges akcióra buzdítanak, ámde ha jobban utánagondolok a dolognak, sejtenem kell, hogy eme plakátok ennek a tervévnek a költségvetésében szerepelve készültek el, tehát ezek ebben a tervévben fölhasználandók. Ha mélyére nézek szerény tervgazdálkodási ismereteimnek, látnom kell, hogy ezt nevezik tervfegyelemnek.

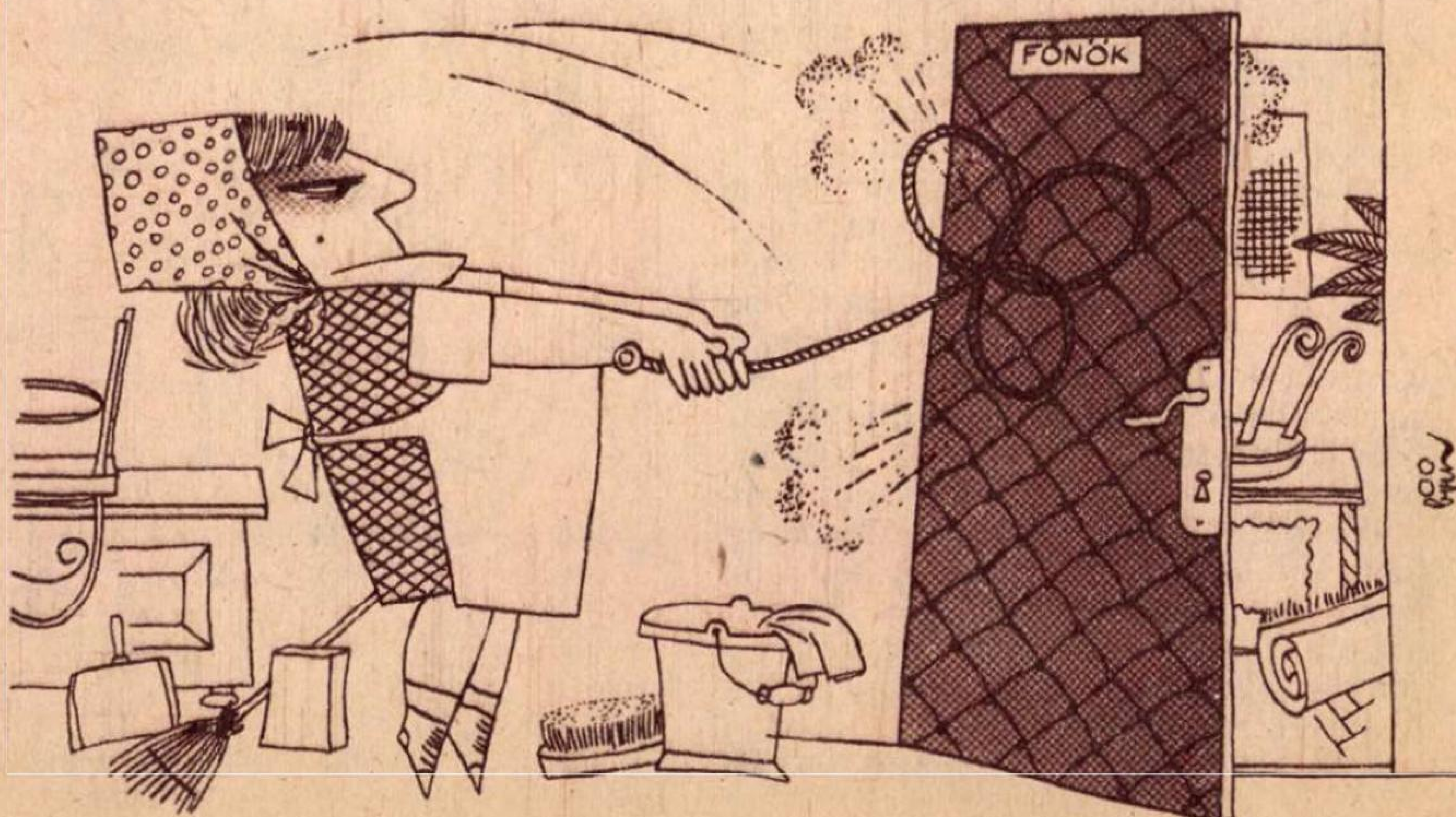

Érthető tehát, hogy sietve – mielőtt a legyek végképp kipusztulnának – kiragasztják a plakátokat, s nehogy azok feleslegessé válva a selejtbe kerüljenek, nem kímélnek sem munkabért, sem ragasztót, sem a plakatírozáshoz szükséges egyebeket. Ha jól ismerem legújabb gazdasági irányelveinket, ezt nevezik takarékosságnak.

Sólyom László

Elégtétel

Balázs-Piri Balázs rajza

Búcsú és fájdalom

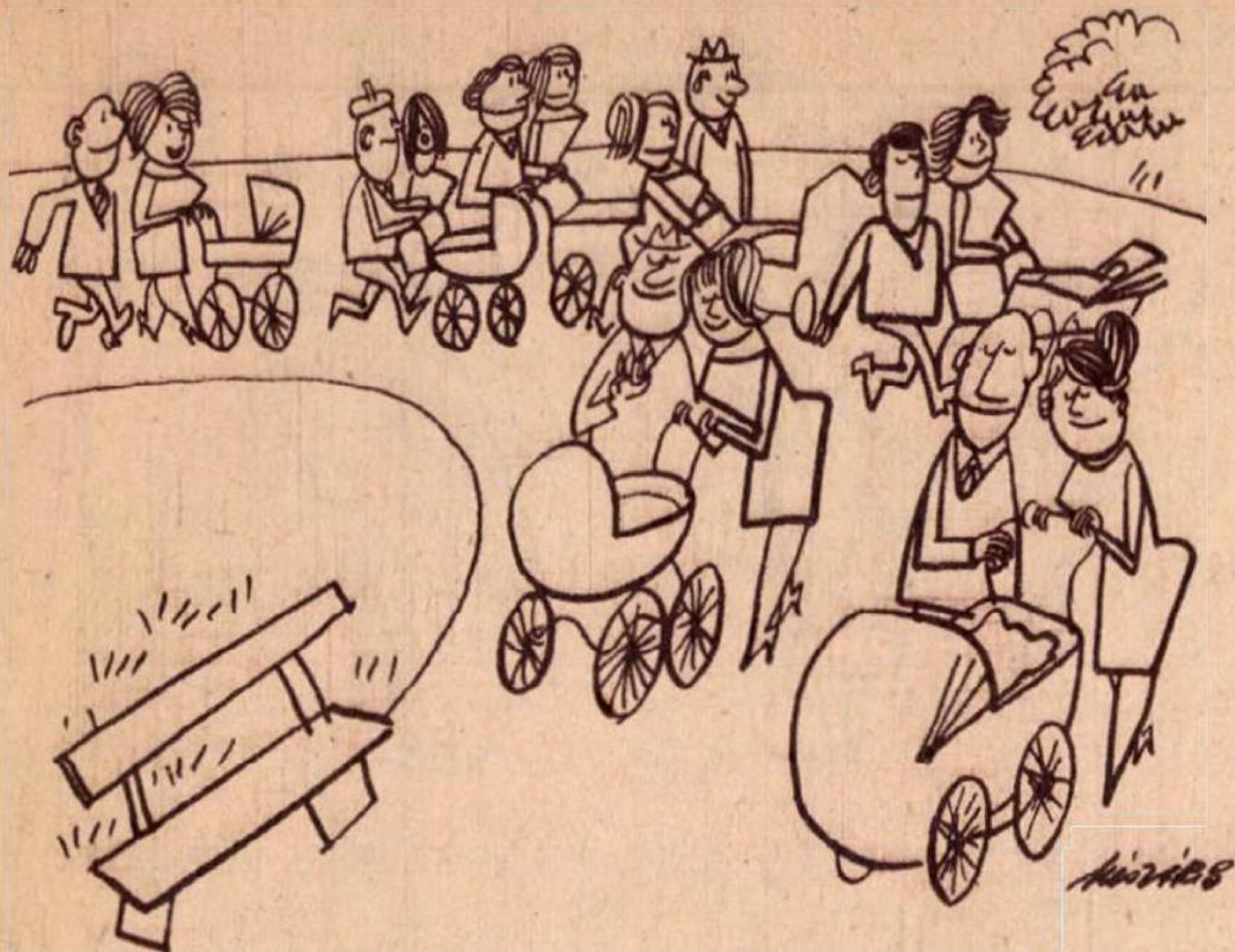
Ó te halvány, bájos szépem...
Örömöm! Áldjon az ég!...
Ó, a hűvös selymességed
A testem érzi-e még!

Gyengéd voltál! Mint tapadtál
Hozzám szép szerelmesen.
Rossz napokban, jó időkben
Osztottad sorsod velem...

Most meg elhagysz... Visszatérsz még?!
Kezem gyásszal simogat.
Nyloningem! Hátha mégse
Cserél el a Patyolat!

Darázs Endre

Összetartó brigád

VÁSÁRLÓK–ELADÓK

— Halló, üzletvezető elvtárs? Gyéres Elek vagyok. Ne haragudjon, de már hónapok óta szeretnék venni egy racirozót dupla anzatzcal, és úgy tudom, hogy önöknél most van...

— Igen, tessék azonnal jönni, még van egy...

Boldogságtól sugárzó arccal ült taxiba, zsebében ott lapult az összegyűjtött kétezerhétszáz forint.

— Tessék helyet foglalni — nyájaskodott az üzletvezető.

— Igazán nagyon kedvesek — hálálkodott a vevő.

Az üzletvezető már írta is a nyugtát személyesen.

— Rosszul tetszik írni — szólt közbe a szerencse fia —, nem Kémes, hanem Gyéres.

Az üzletvezető kezében megállt a golyóstoll.

— Nem Kémes? — nézett sápadtan a másikra. — Nem a Kémes elvtárs rokona a központból?

— Nem, kérem, azt sem tudom, ki az.

Döbbent csend, az üzletvezető kidülledt szemekkel nézett az előtte ülőre. Aztán legyintett, és remegő kézzel kijavította a nevet, mint egy magyar úr, aki tudja, mit kell tennie, ha vesztett.

R. Gy. G.

A Nagydíjért

– Ha ez sikerül, nem lesz semmi baj!

HÉVÍZI ÜDÜLÉS

avagy

KOLLEKTÍV TÜLEKEDÉS

SZOBAELOSZTÁS...

TÓFÜRDŐ-PÉNZTÁR...

ÉTKEZDE...

TELEVIZIÓ NÉZÉS...

EGYETLEN ZENÉS-TÁNCOS HELY...

VISSZAUTAZÁS...

Szegő Gizi rajzai

Makacs ember

– Honnan veszi azt a marhaságot, hogy vége a nyárnak?

Örök probléma

– Mondd utánam: esküszöm, hogy az lesz ebédre, amit reggel megbeszéltünk!

Csigolyák, LILA csigolyák

Hamisítatlan mai, modern, új hangú, új hullámos, abszurd, egzisztencialista, kafkaista, ellendrámai, ionescoista, Godot-ra váró, zabhegyező és magános hosszútávfutó regény

1.

Ide figyelj, olvasó-ürge! Ha te azt hiszed, hogy itt most valami mézesmázos, eleje-hátulja, kikent-kifent, füle-farka történetet kapsz, hát erre csak annyit mondok, hogy egy frászt a pofádba! Mi? Még neked áll följebb? Kuss, míg finom vagyok, mert behúzok egyet, és még azt hiszed, hogy haragszom!

2.

Elzüllött zsebmetsző vagyok, néhai persze, valaha apácának készültem, de a nyolcadik kéjgyilkosság után olyan érzésem támadt, hogy rossz útra tértem, amit a társadalom ellentmondásai okoztak, továbbá az úttalanság, a nagyvárosok sikátorainak bűzös morálja, a tagadás, a nincstelenség zsákutcája, a dühöngő ifjúsági intéző, aki kihagyott a csapatból. Három napja nem volt meleg heroin a számban, átlőve a bal bokám, a szakállam lerobbant, s különben is céltalannak éreztem az életét annak az áldozat-fejnek, akit kinyírtam. Valaha a preklasszikusokat bírtam, ma már azt sem tudom, mi a Köchel-jegyzék. Ez a válaszom a kispolgári képmutatásra és mindennapi életünk fonákságaira.

3.

Halottkém szaki, ne olyan felületesen! Azért, mert csak egy hét múlva húztak ki a vízből, még lehet előéletem! Mi? Ide hallgass, hapsi! A halál csak kezdet, utána jön a regény. Házőrző voltam, ízeltlábú, és lavinaveszély. Nem érted? Én sem! Mindegy! Megmértem az élet mélységét, de ott sem találtam a szavak értelmét. Nem tudtam, miért él az ember, a saját embertelenségem sem vigasztalt. Kiben higgyek? Rossz társaság keveredett belém, néha magam sem tudom, hogy beatnik vagyok-e vagy csak egyszerű huligán, vagy társadalmi tudat, amely hasadás útján szaporodik skizofrenetikus törvényszerűséggel, hogy a franc enné meg! Igaz is, ha dühös az ember! De akkor már senki sem emlékezett rám, sem kiásni, sem kiszámítani nem tudtak, s egyebem sem maradt, mint a nyegleségem, amellyel mindenkibe belekötöttem, aki kiábrándultságom ügyébe akadt.

4.

Cinikus vagyok, ezenkívül elvetemült, hitetlen, falelkű, elvadult, szerettelen, vagány, durva, csavargó, fásult, szívtelen, műveletlen, és utálom Boccherininek mind a tizenhat szextettjét. Nem anyagi okok miatt sikkasztottam, hanem mert szükségem volt a pénzre, de ki érti meg a fiatalok lelkét manapság? Nemzedékek harca ez, szakikám!

5.

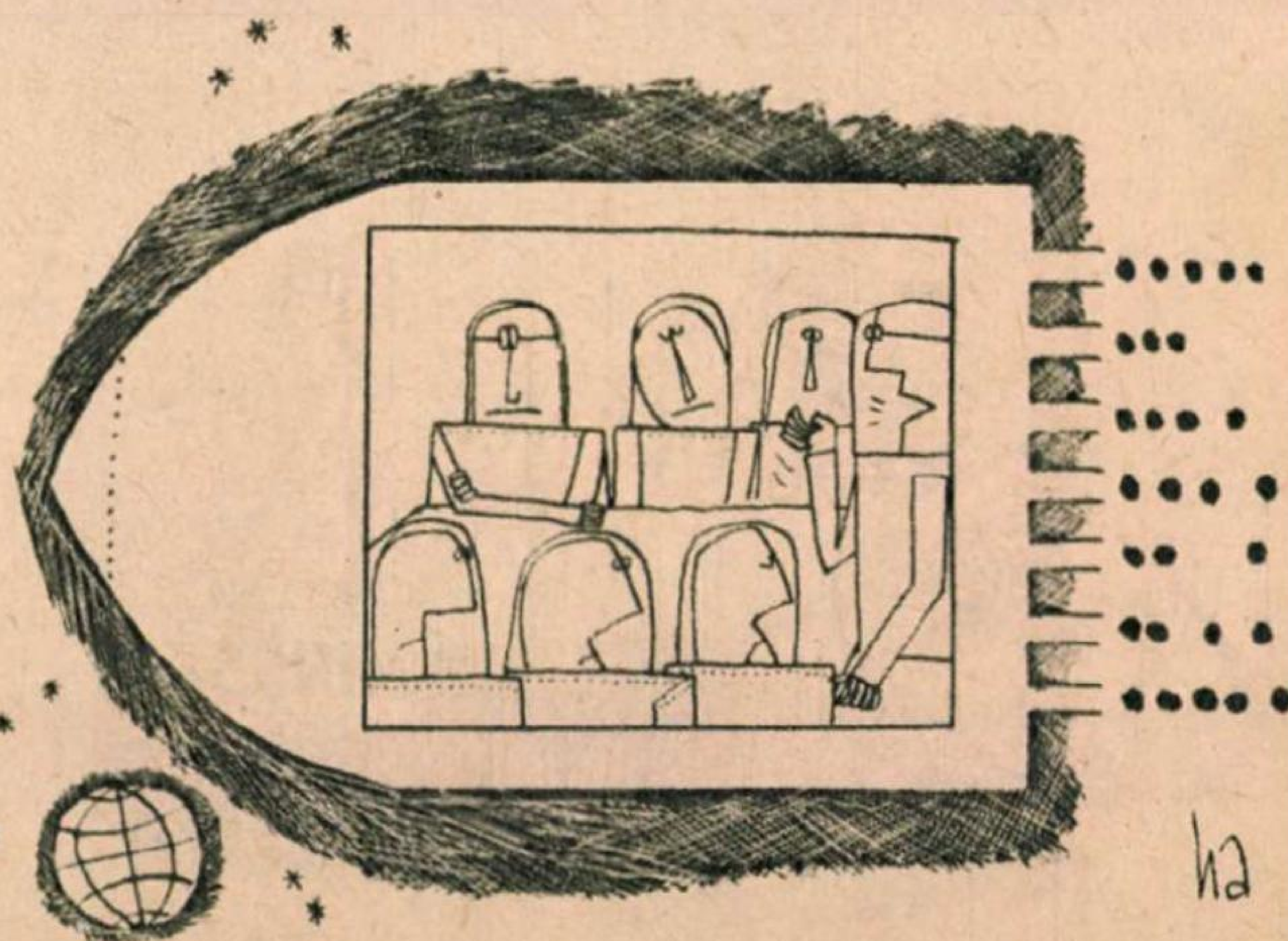
Egy szép napon rám bízták az Antarktisz vezetését, ekkor azonban elszakadtam a tömegektől. Mosakodni, vadászni kezdtem, nem ismertem meg régi bűntársaimat, fejembe szállt az amnesztia, egyedül kulturális kérdésekkel foglalkoztam, s csak azokat a költőket mertem megbírálni, akik még nem kapták meg uralkodó hercegi kinevezésüket. De léhaságom anynyira lejáratott, hogy már a legszerényebb orgia megrendezését sem bízták rám.

6.

Tudtam, hogy közeledik történetem eleje, a tragédia. De még nem telt be a keserű pohár. Elesettségem olyan írástudatlanságban nyilvánult meg, hogy amikor végzetes tettem előtt nekiültem búcsúlevelet írni, mélységesen átéreztem analfabéta voltomat. Mert az még csak hagyján, hogy nem ismerek se istent, se embert, de kiderült, hogy nem ismerem a betűket sem. Ki felelős azért, hogy egy nagyvárosban nem tanultam meg írni-olvasni? Ezt adja össze, szakikám, ott álltam, mint szamár a hegyen, és nem tudtam megírni egy rongyos búcsúlevelet. Ezért írtam regényt. Érti már?

Feleki László

Magyar űrutasok

– Elvtársak, szóljunk hozzá! . . .

egy frizsider története

Hétfő este volt, a férfi már az ajtóban állt, az asszony még a tükör előtt igazgatta a kalapját.

– Már készen vagyok – nyugtatta meg férjét. – A harminc forintot odaadtad a mamának, a pótmama részére?

– Persze hogy odaadtam!

A lépcsőházban a férj megjegyezte:

– Ez a pótmama jöhetne korábban is. Nem jó az édesanyádat egyedül hagyni.

– Tudod, hogy annak az asszonynak előbb a férjét kell ellátni vacsorával. Örülj, hogy szereztünk valakit, aki minden hétfőn nyolctól tizenegyig vigyáz az anyámra.

Nyugodtan elmehetünk kártyázni, nem kell félnünk attól, hogy a mama nyitva hagyja a gázcsapot, esetleg elrontja a televíziót, vagy beenged a lakásba egy betörőt.

Tíz perccel később a mama felcserélte háziruháját utcaival, és elment hazulról. Fél tizenegyig volt távol, negyedórával előbb érkezett haza, mint a lánya és a veje.

– Látom, megint dominóztatok – pillantott a férj az asztalra, ahol a dominókockák feküdtek.

– Igen. Megint győztem. A pótmama kicsit gyengén játszik.

Másnap két szállítómunkás frizsidert hozott a lakásba.

A fiatalasszony csodálkozva kérdezte:

– Nincs valami tévedés? – kérdezte a szállítóktól.

– Erre a címre kellett elhoznunk – hangzott a válasz.

– Én vettem nektek. Hozzá akartam járulni a háztartáshoz – mondta büszkén az öregasszony mosolyogva.

– De miből? Hiszen a mamának nincs pénze...

– Szereztem...

– Honnan, kedves mama?

Az idős asszony kissé zavartan válaszolt:

– Egy vallomással tartozom nektek, gyermekeim. Én egyetlen hétfő este se dominóztam itthon senkivel, mialatt ti távol voltatok.

– Hogyan, hát a pótmama, akinek részére mindig itt hagytuk a harminc forintot...

– Azt én már az első esetben lebeszéltem arról, hogy hozzánk jöjjön.

– És így összegyűjtötte a harminc forintokat? De még így se értem – tűnődött a férj. – Ebből az összegből még nem vehetett a mama frizsidert!

– Nem is, de a duplájából már igen. Én ugyanis minden hétfőn este elmentem a szomszéd házba egy pici gyerekhez pótmamának. A szülőknek minden hétfőre színházi bérletük van. Ők is harminc forintot fizetnek egy estére...

Palásti László

Humánus bizottság

– Csak az nem hibázik, kartársak, aki nem dolgozik.

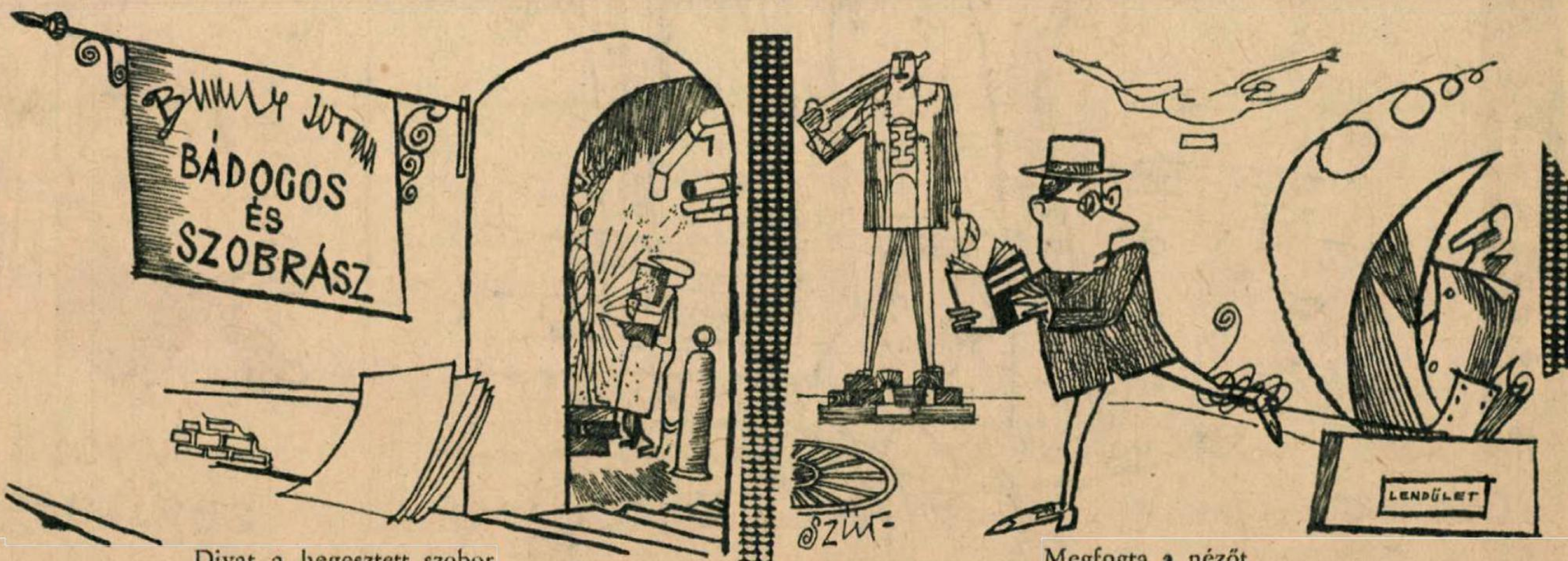
Vallásos nevelés

– Nagymami, én már harmadikos vagyok! Nem kellene egy nagyobb templomba járnom?...

A MŰVÉSZET ÚJ ÚTJA

Szűr-Szabó József rajza

Divat a hegesztett szobor

Megfogta a nézőt

Valahol Vietnam fölött

Fülöp György rajza

– Hurrá, Jim, ég a dzsungel, érzem a szagát!

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

BONCOLÁSI JEGYZŐKÖNYV

Előzmények:

A legutóbbi napok egyikén megjelent E. J. budapesti lakos T. L. ugyancsak budapesti lakosnál, és nevezettet beszélgetés közben megkínálta 1 (egy) darab „Mentha" elnevezésű, magyar gyártmányú cigarettával. A megkínált személy a cigarettát elfogadta; régi szokásához híven megropogtatta és az asztal lapjához koppintotta. A cigaretta ekkor fémesen csattanó hangot adott. Ez feltűnt mindkét nevezett személynek.

Tényállás:

A szokatlan jelenség okainak felderítésére nevezettek saját hatáskörükben elhatározták a szóban forgó cigarettapéldány felboncolását. A cigarettát kellő gonddal felbontották: testében 1 (egy) darab szabálytalan alakú, ismeretlen ötvözetű fémtárgyat találtak, a tárgy mérete körül-

belül egy-másfél-két centiméter, a három kiterjedés irányában mérve, formája pedig a második világháború idejéből ismert bombaszilánkokra emlékeztet. A cigarettán külsérelmi nyomot nem lehetett észlelni, a fémtárgyat tehát vagy pontos célzással belelőtték a háború napjaiban, 21 évvel ezelőtt, vagy pedig nagy műgonddal helyezték el benne, a külső papírburok megsértése nélkül.

Javaslat:

Amennyiben nem háborús cselekményről van szó, hanem a fémtárgy békés úton, gyártás közben helyezkedett el a cigarettában, — a boncolást végrehajtó bizottság arra kéri fel a gyártó vállalatot, hogy ezentúl ne használhatatlan vasszilánkot építsen a cigarettába, hanem valami praktikus ajándékot: szöget, fém cipőkanalat, esetleg autóalkatrészt.

E. J.

Várnai György rajza

OKTÓBER

VIRÁGOS KERT

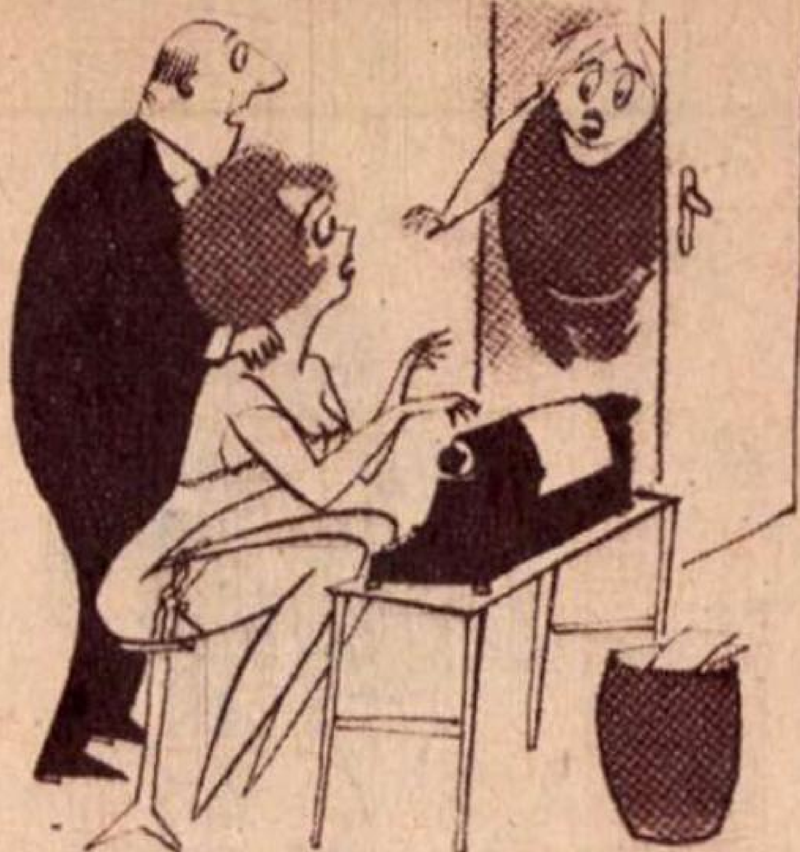
Erdei Sándor rajzai

ESTIKE

– Tudja, drágám, engem az éjszaka éltet...

TÁTIKA

– Mit hápogsz? Nem látod, hogy diktálok?...

NAPRAFORGÓ

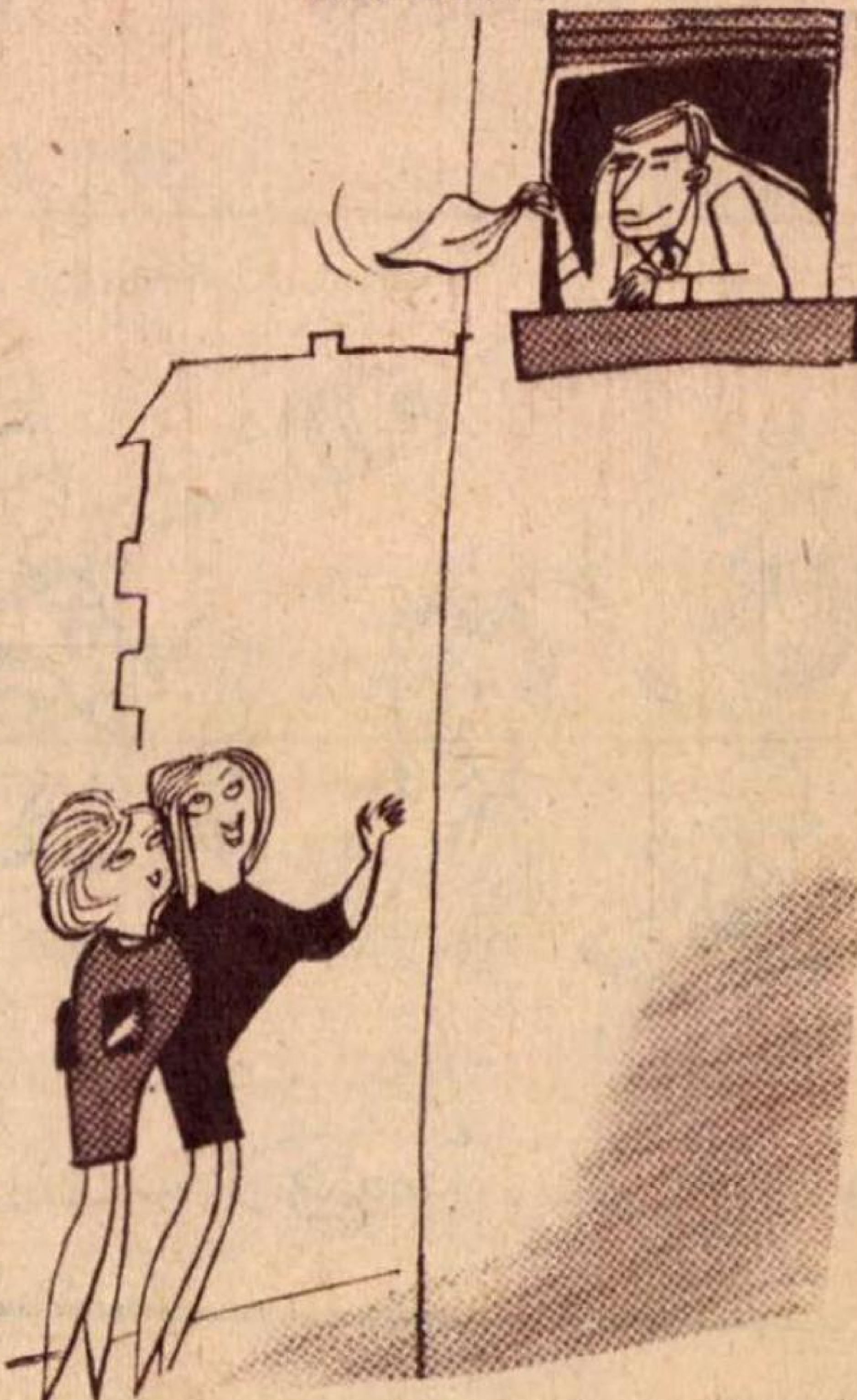
– A Lajost leváltották, elváltam tőle. A Jenőt kinevezték, hozzámentem!

HAJNALKA

– Hogy a háziak ne vegyenek észre semmit, mindig hajnalban kelek...

REPKÉNY

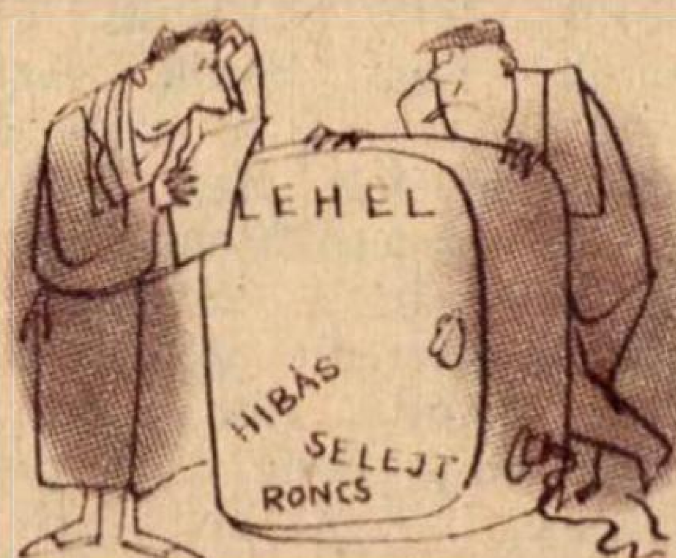
– Egyszer-kétszer felfutok hozzá, ennyi az egész...

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

ÖNBIZTOSÍTÁS

Elhatároztam, hogy veszek egy hűtőszekrényt. Választásom a jászberényi Hűtőgépgyár Lehel típusú készülékére esett; az összes szaküzletben ezt ajánlották. Az enyémnek ennek ellenére voltak apróbb hibái: motorja kísértetiesen zörgött (ha járt), hőszabályozó gombja a kezemben maradt (ha hőszabályozni akartam), az ajtaja nem nyílt (semmiképp). Felhívtam a szervizt; mondták, tartózkodjam otthon holnapután. Otthon tartózkodtam, szerelő jött és kioktatott, hogy az ajtót két kézzel kell nyitni: jobbot a szekrénynek feszíteni, ballal fogantyút megrántani. A módszer bevált, csupán az okozott némi bosszúságot, hogy az ajtóbélésben levő tartóból a tojások minden egyes kinyitáskor fejest ugrottak. A kőre. A szabályozó gombbal kapcsolatban felvilágosított: ha nem nyúlok hozzá, nem jön le. A motorzörgésről nem szólt. Ezért újból felhívtam a szervizt. Mondták: tartózkodjam holnapután otthon. Otthon tartózkodtam. Újabb szerelő jött és közölte, hogy a gépet motorcsere végett be fogják szállítani, tartózkodjam holnapután otthon. Tartózkodtam. Jött két fiatalember, átvételi elismervényt adott és mondta: a hét vége felé tartózkodjam otthon. Tartózkodtam, s unalmamban (a bűn melegágya!) megnéztem az átvételi elismervényt. Egy apróbetűs szócska: *Sérülten*, tintaceruzával (melyről tudvalevő, hogy nyálazás nélkül halványan, viszont kitörülhetetlenül ír) alá volt húzva rajta. Ez – tekintve, hogy a készülék vadonatúj volt – bosszantott. (Az unalomból fakadó bűnös nézegetés büntetése.) Visszahozáskor azonban, mivel alig verték le róla a lakkot, nem szóltam egy szót se.

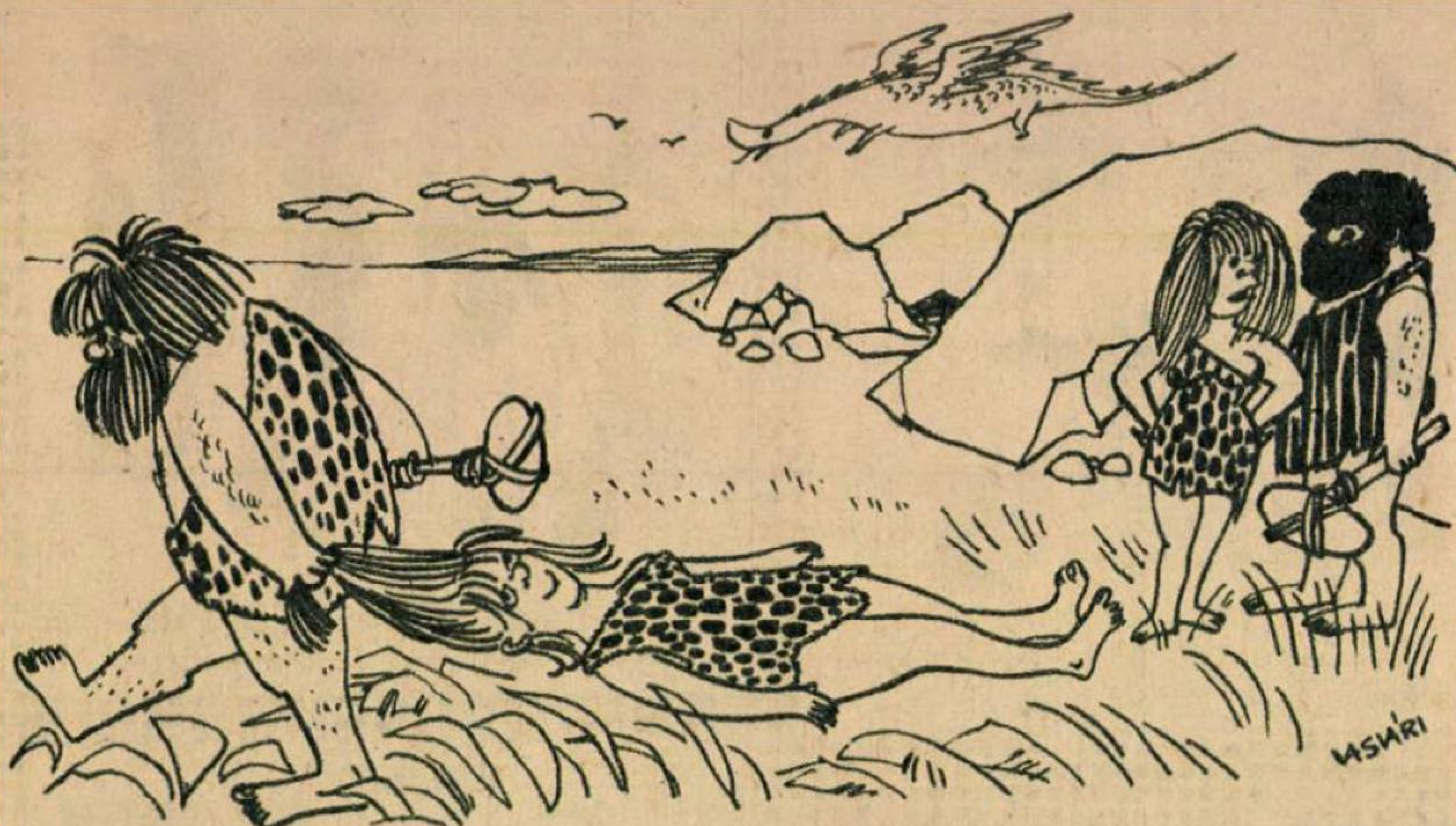
Most azonban, hogy egy hónapon belül másodszor vitték el, kilestem az aláhúzás aktusát, s megkérdeztem, hogy hol sérült. Elkedvetlenedve világosítottak fel, hogy ezt mindig alá kell húzni, akár sérült, akár nem, azért van odanyomtatva. Különben is minden szekrény sérült. Kértem, írják rá, mi baja. Hangulatuk ezzel tönkre volt téve. Ők nem írogatnak, mondták. Ráírtam hát én. Vészjóslóan közölték, hogy ez okmányhamisítás, most már el se viszik a Lehelemet. Ijedtemben belementem, hogy kihúzom, viszont áthívom a szomszédasszonyt, lássa a sérülést. Elsötétült tekintettel közölték: ha tanút hívok, akkor pláne nem viszik el, nekik erre utasításuk van, felsőbb helyről. Rimánkodásra fogtam a dolgot. Félóra után szívük meglágyult, és vitték, és mondták, hogy a hét vége felé és a jövő hét elején tartózkodjam otthon.

Azóta is itthon tartózkodom, és önbiztosító módszerük továbbfejlesztésén töprengek. Egyelőre a következőket javaslom: a boltokban írják rá a vevő blokkjára – amit a csomagba dugnak –, hogy az áru hibás. Így megkímélik a vásárlót a netáni reklamációval, kicseréléssel járó hercehurcától, a gyárat pedig az esetleges szervizköltségektől. E módszernek csupán két hátránya van: 1. Nem új. Már boldogult ifjúkorom becsüse is ráíratta a legjobb ruhámról szóló zálogcédulára az érthetetlenné rövidített önbiztosító szavakat: „kop, szak, fosz, mál, molyr." 2. Kisipari. Ezen segít a következő javaslatom: maga a gyártó vállalat nyomassa rá – esetleg a kiváló márkát jelentő védjegy köré –, persze a lehető legapróbb betűvel díszkeretként, hogy HIBÁS + SELEJTES + HASZNÁLHATATLAN + RONCS. Ezzel még a MEO költségeit is megtakaríthatja. Sőt! Hamarosan a gyártással, szállítással és forgalombahozatallal járókat is.

Zolnay Vilmos

Női dolgok Vasvári Anna rajza

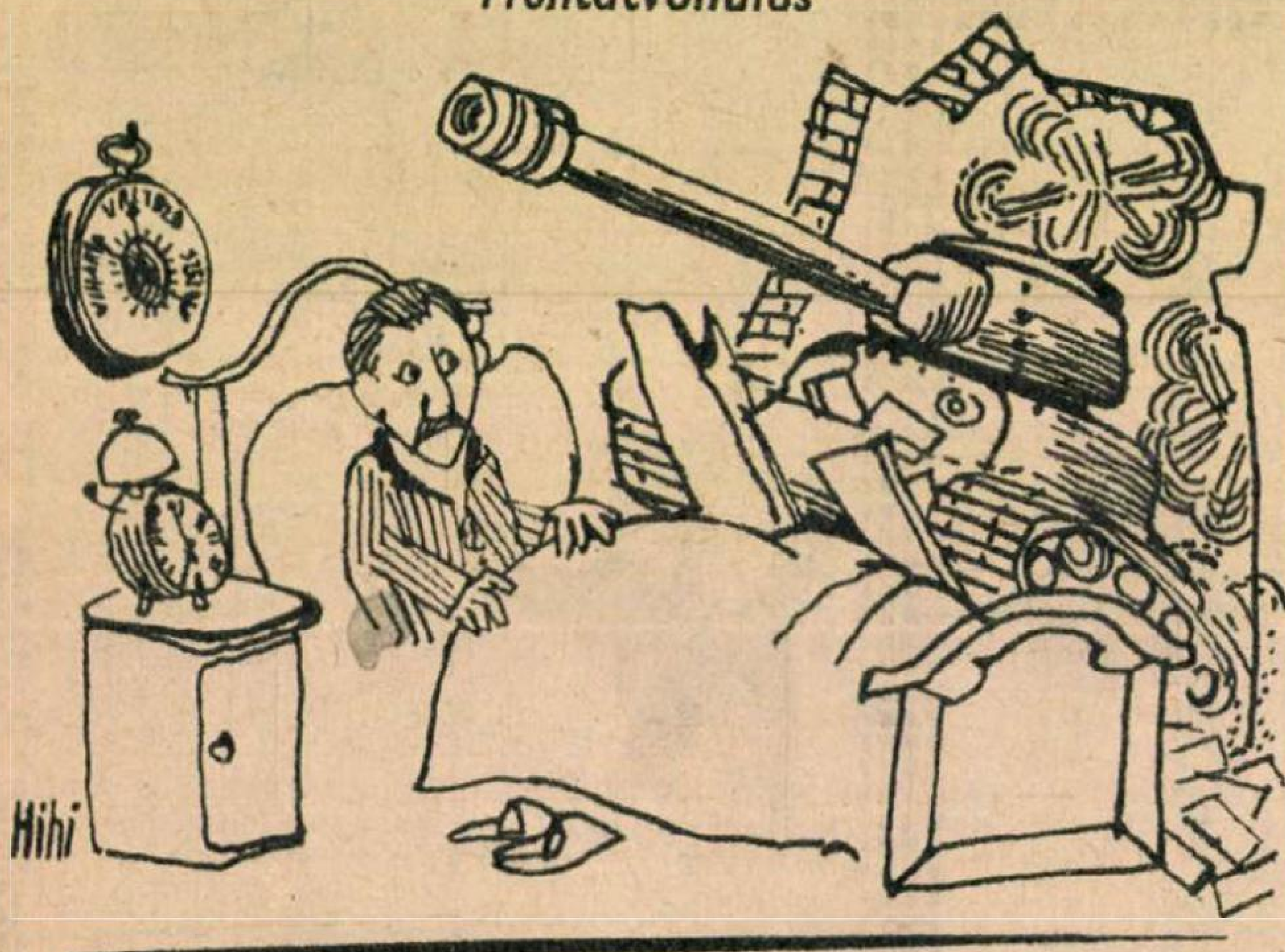

– Te engem sose viszel sehova...

Műkedvelők

Frontátvonulás

KEDVES BOROSS ÖLÖMÉR!

Szeretlek, de mögtörlek, mint a Vasgyáros mondja Claire-nek az első fölvonás végén. Olvastam Különszoba című humoreszködet a Ludasban, mondhatom, nagyon bosszantott, hogy nem én írtam. De azért egy kis örömet is szörzött, mert az ő-zésöket ugyancsak elvétötted. Azt írod, tisztöletre méltó szerénységgel, hogy nem tudod, jó helyre töszöd-é az ő-ket. Hát biz nem tötted, amivel nagy mulatságot szöröztél a szögedi nyelvjárásban jártasoknak. Ez az igazi, a kettős humor: a csinált és az akaratlan együtt.

A tárgyra térve: aszondod: „A tűzoltó bácsi tökintete." Helyösen: tekintet. Az is tévedés, hogy „tessön beírni a nevöt". Aki szögedi ezt olvassa, az nevet, mert nem növet, hanem nevet.

Védelmödre, kedves Elemőr, elmondom, hogy olyan tekintélyös író is, amilyen például Móricz Zsigmond volt, beleesött effajta hibákba. Rózsa Sándor a lovát ugratja című regényének első kiadása úgy hemzsögött a hamisan használt ő-zésöktől, hogy nem átallottam mögírni „Nagy író a tájszólások kátyújában" című cikkben véleményömet. Persze attul Móricz nem lött kisebb, én se nagyobb, de azért kigyött belőlem.

Nagyon nehéz kiösmérnie magát a tájszólásban annak, aki nem szívta magába az anyatejjel együtt. Mert például azt mondom, hogy embörök, de a berek szó csak berek, nem börök. Aztán mög: orvosság, az szer, két orvosság, két szer. De viszont: mögcsókolom kétször. És ha mán a témánál vagyunk: szeretet, de szerelöm. Pedig mindkettőben három e bötű van. Vóna még példa százezörnyi. Ki érti ezt? Én nem, az biztos. Csak érzöm. De löhet, hogy mán én is rosszul. Régön vótam gyerök Szögedébe. Félök is, hogy valaki rám pirít eme kis elmefuttatás miatt. Akkor aztán nagyon fogok szégyönközni.

Változatlanul böcsüllek,
tisztöllek
Szánthó Dénes
(Nehogy eztán Dénösnek híjj!)

Születésnapi ajándék

Jó hírek érkeztek a kis családhoz Gyurika iskolai viselkedéséről és magatartásáról. A gondos apa jutalmazni óhajtotta a tanulási eredményeket és megkérdezte a nebulótól:

— Mit kívánnál közelgő tizedik születésnapodra?

A gyerek habozás nélkül válaszolta:

— Egy gitárt.

Egymásra néztek a jóságos szülők. Micsoda finom lélek lakozik ebben a fiúban! Más gyerek ebben a korban légpuskát, indián öltözéket, robbanó játékokat kíván, nem is szólva a fülsiketítő hangszerekről, dobról, trombitáról és más mindenféléről, amik zavarják az otthon békéjét. Lám, Sanyika, a szomszéd gyerek trombitát kért a tanév végén, és azóta is harsogtatja a hangos szerszámot.

A születésnappal egyidőben megérkezett a gitár is. Sanyika nyomban a nyakába vette és ájtatosan pengette. Kusza kis pötyögtetések hangzottak fel, de a mamának ez is tetszett.

— Tiszta Elvis Presley — mondta gyönyörködve, úgyis mint a modern zene kedvelője.

Másnap délután, amikor a szülők hazajöttek a munkájukból, éktelen trombitálás fogadta őket a lakás ajtajában.

— Na, ismét nálunk van a Sanyi gyerek, ezzel a kibírhatatlan trombitával — jegyezte meg ingerülten az apa.

Az anya hozzátette:

— Ez az üvöltő trombitaszó egészen elnyomja Gyurika gitár-pianóit.

Beléptek és kissé riadtan álltak meg a szobában. Gyurika egyedül volt, és pipacspiros arcocskával fújta a trombitát. A hang betöltötte a szobát, mintha egy békebeli ezredtrombitás bömböltette volna a hangszerét.

Amikor a szerető szülők magukhoz tértek dermedtségükből a mama megkérdezte:

— Miféle trombita ez? A Sanyié?

Gyuri büszkén felelte:

— Csak volt a Sanyié.

Rábeszéltem, hogy cserélje el a gitárommal. Úgy vágytam egy trombitára!

Amikor a szülők magukhoz tértek, a jó atya megkérdezte:

— Ha annyira vágytál trombitára, miért nem kértél azt születésnapodra?

Gyurika csaknem leckéztető hangon válaszolta:

— De apukám, hiszen ha trombitát kérek, biztosan azt feleled, hogy nem engedsz a házba ilyen lármás hangszert.

(stella)

ISMERED A HONT...?

Valamikor réges-régen
Történt – tán igaz se volt –,
Hogy külföldre útlevelet
Nem kaphatott, csak a sport.

Akkoriban a moziban
Megnéztünk egy csudajó
Filmet (tán épp a Szabónét),
S pergett már a híradó.

A híradó után pedig
Kezdődött az előfilm.
Futballistáink Egyiptom
Földjén jártak – volt a cím.

Egyiptom... Ó, Kleopátra!
Ramzesz... Memnon! Száz csoda!...
– Suttogtuk, s feltűnt a vásznon
Puskás meg a csapata.

Labdarúgóink Luxorban.
Cézárként vonulnak el,
Arcukon bölcs, unott fölény:
Hogy mik vannak, apafej!

Sportolóink kairói
Bazárban – következik.
Ül az arab kis szőnyegén
S kínálja mütyüreit.

Turkálnak a labdarúgók
S úgy lesnek az alkura,
Mohó kéjbe torzult arccal,
Mint megannyi Drakula.

Nézzük némán háborogva
S titkos ábránd hívogat:
Bezzeg, ha én megláthatnám
Ó, a királysírokat...

* * *

Más világ jött, feltárultak
Fjordok, pálmák, sejtelmek,
S ma már Bécstől Kairóig
– Művészlelkek seftelnek.

Radó György

MEGKÉRDEZTÜK MUNKATÁRSAINKAT:

Mi imponál nekik a legjobban?

Ha valaki meg meri mondani a véleményét, noha neki van igaza.

D. F.

Amikor egy űrhajós vissza mer jönni a földre.

F. L.

Az egymással szemben álló diplomaták egymás iránti udvariassága és a mesterséges borjúnevelés.

F. Gy.

A magasugró világcsúcs, mert bár a rekorder utána rögtön a földre pottyan, a világ mégsem feledkezik meg arról, hogy milyen magasan volt.

(f—p)

Szomszédomék tízéves kisfiának férfias, erős akarata, amellyel leszokott a dohányzásról.

G. Sz.

Ellentétben Hajmási Péterrel és Pállal, nekem a barométer imponál.

M. Gy.

A pult mögött álló eladók nyugalma imponál. Tegnap is félóráig várakoztam egy üzletben, amíg befejezték a beszélgetést egymással.

P. L.

Ha valaki húsz darab ötfilléresért kér az autóbuszkalauztól vonaljegyet.

(S. A.)

Nemrégiben felkeresett egy évtizede nem látott, sosemvolt jóbarátom, s miután kifejtette, hogy őszintén csodálkozik, miként tudom fenntartani magamat ilyen kicsiny tehetséggel, rátért a látogatása okára: adjak neki kölcsön kétezer forintot.
Esküszöm, ez nekem imponált!

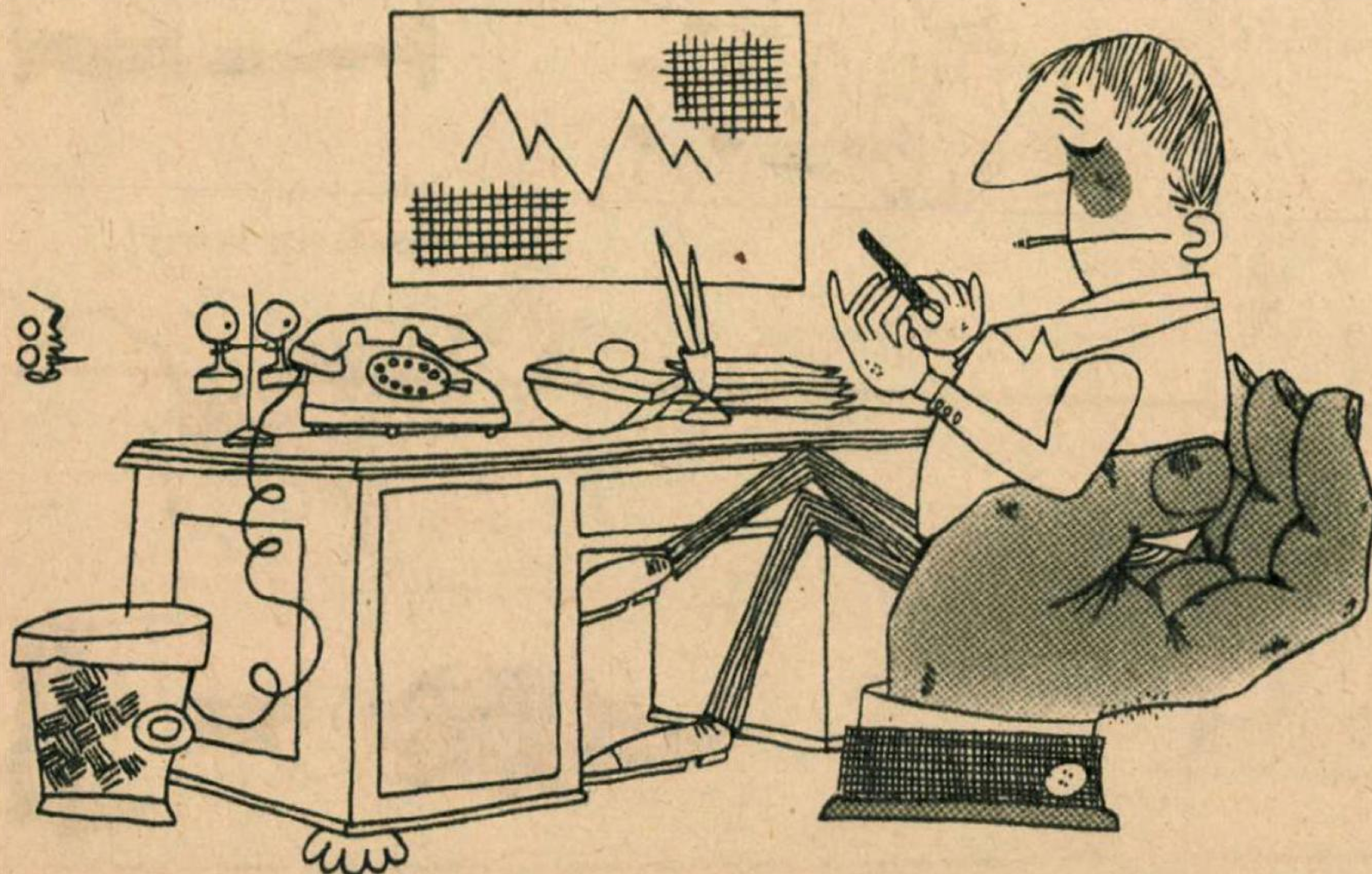
S. P.

Nekem végtelenül imponál az a fajta ember, aki minden erejét összeszedi, és felmászik a Himalája legmagasabb csúcsára. Még nála is jobban imponál az, aki felnéz a Himalája csúcsára, s látva, hogy milyen magas, elmegy a kávéházba újságot olvasni.

(t.)

Protekciós állás

Balázs-Piri Balázs rajza

TÖRD A FEJED, ÉRDEMES...

Egyik napilapunk munkatársai a KPM I. Vasúti Főosztályától igen érdekes információt kaptak. Sajnos, lapzártáig nem készültek el a megfejtéssel. Átküldték hát hozzánk ezt a pár sort, mint szórakoztató rejtvényt, és csak anynyit kértek, hogy a megfejtést

majd velük is közöljük. A rejtvény a következő:

„Az Államvasutak építési igényeinek — felszabadulás utáni ugrásszerű — növekedése szükségessé tette a feladatok üzem alatti megvalósítását célzó házilagos magasépítési szervezet életre hívását."

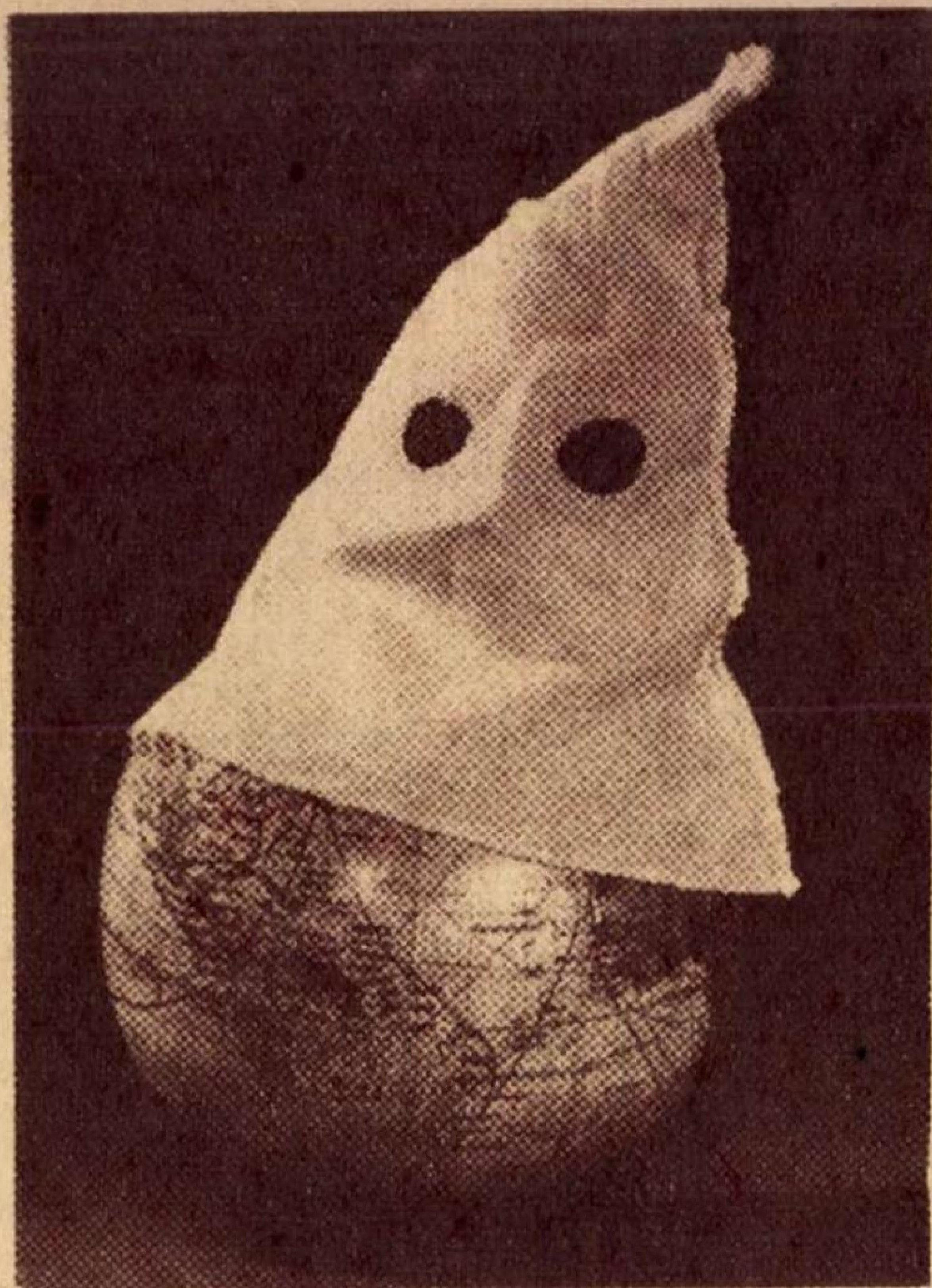
A rejtvény megfejtői között egy hottentotta stilisztikai szakkönyvet fogunk kisorsolni.

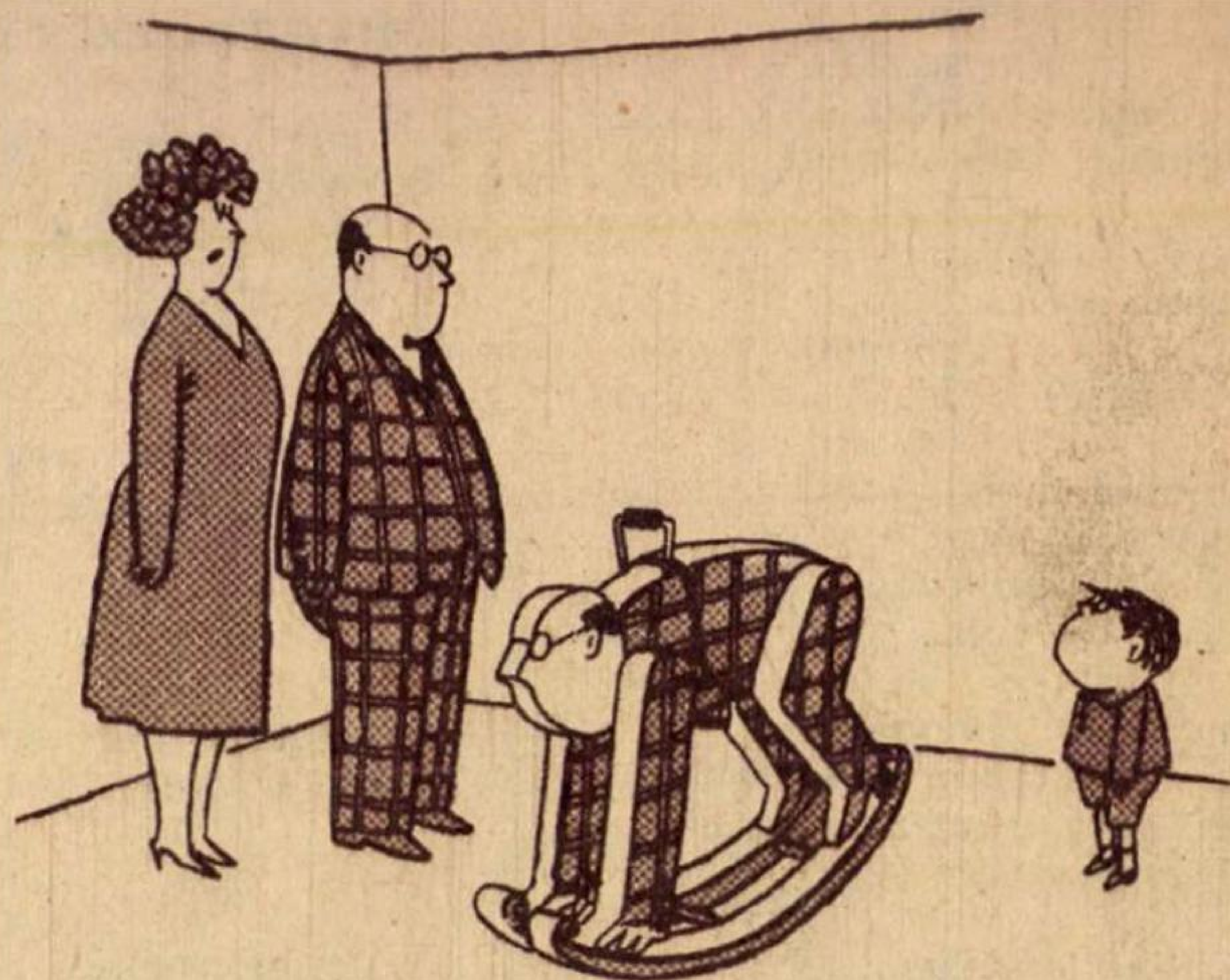
(d. l.)

IMPORT HUMOR

(A berlini Eulenspiegelből)

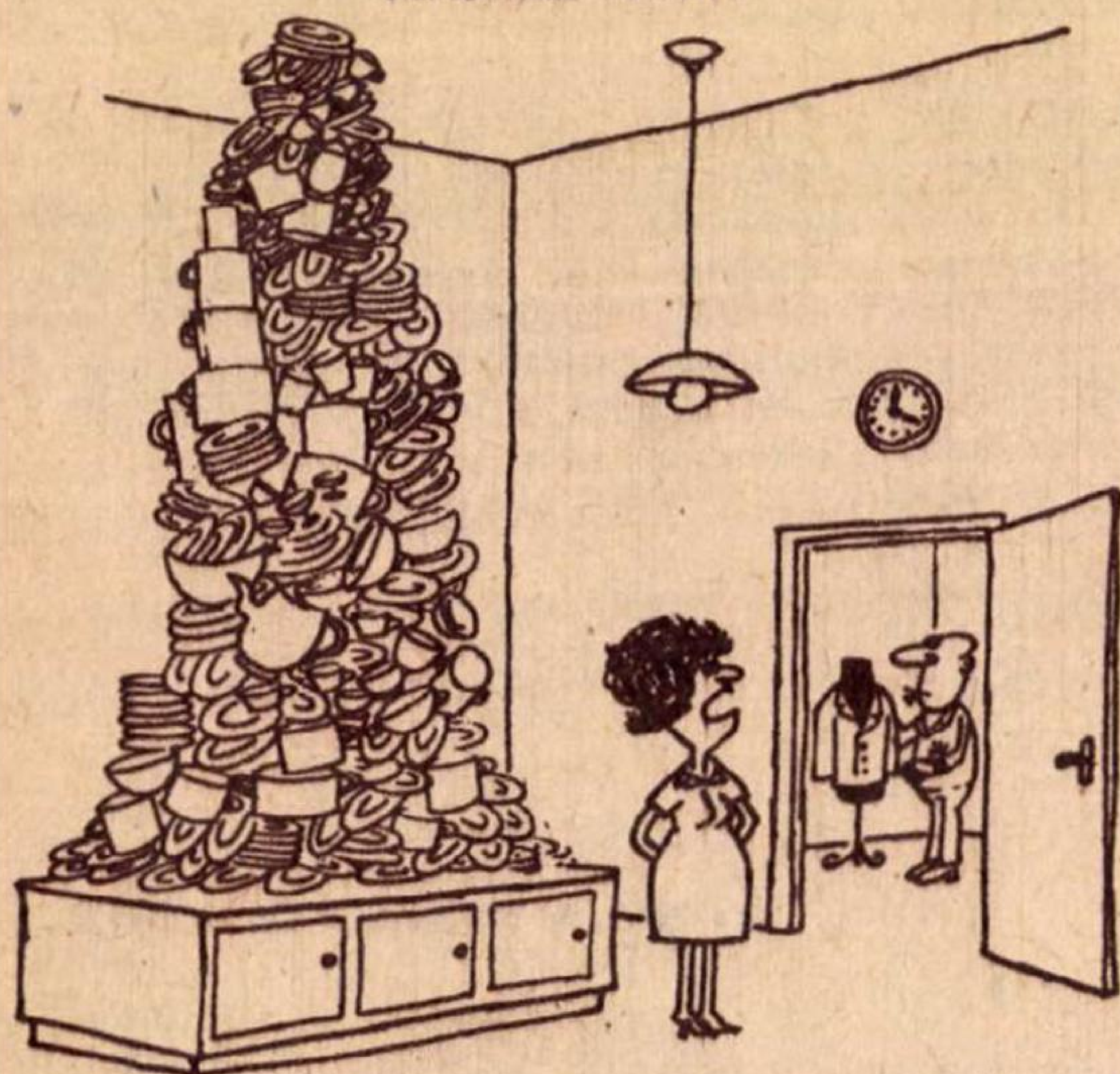
USA-GLÓBUSZ

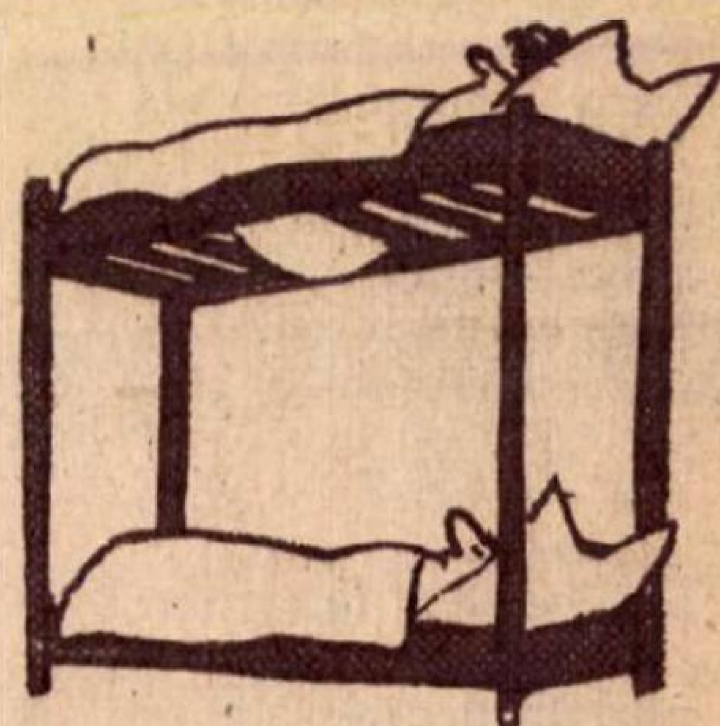
– Remélem, hogy most aztán békén fogod hagyni a szegény édesapádat!

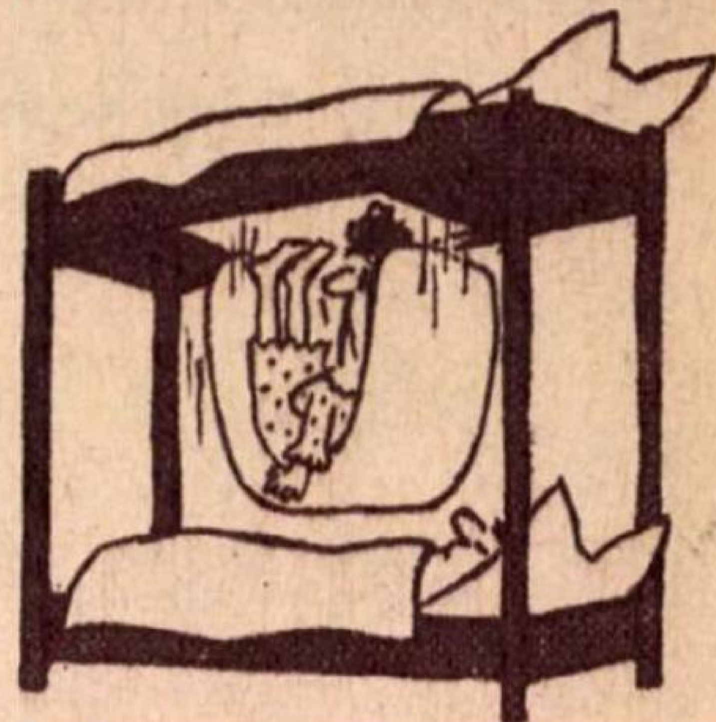
MASZEK SZABÓ

– Mondd, mikor szerzel végre egy ipari tanulót! ?...

TURISTA-KALAND

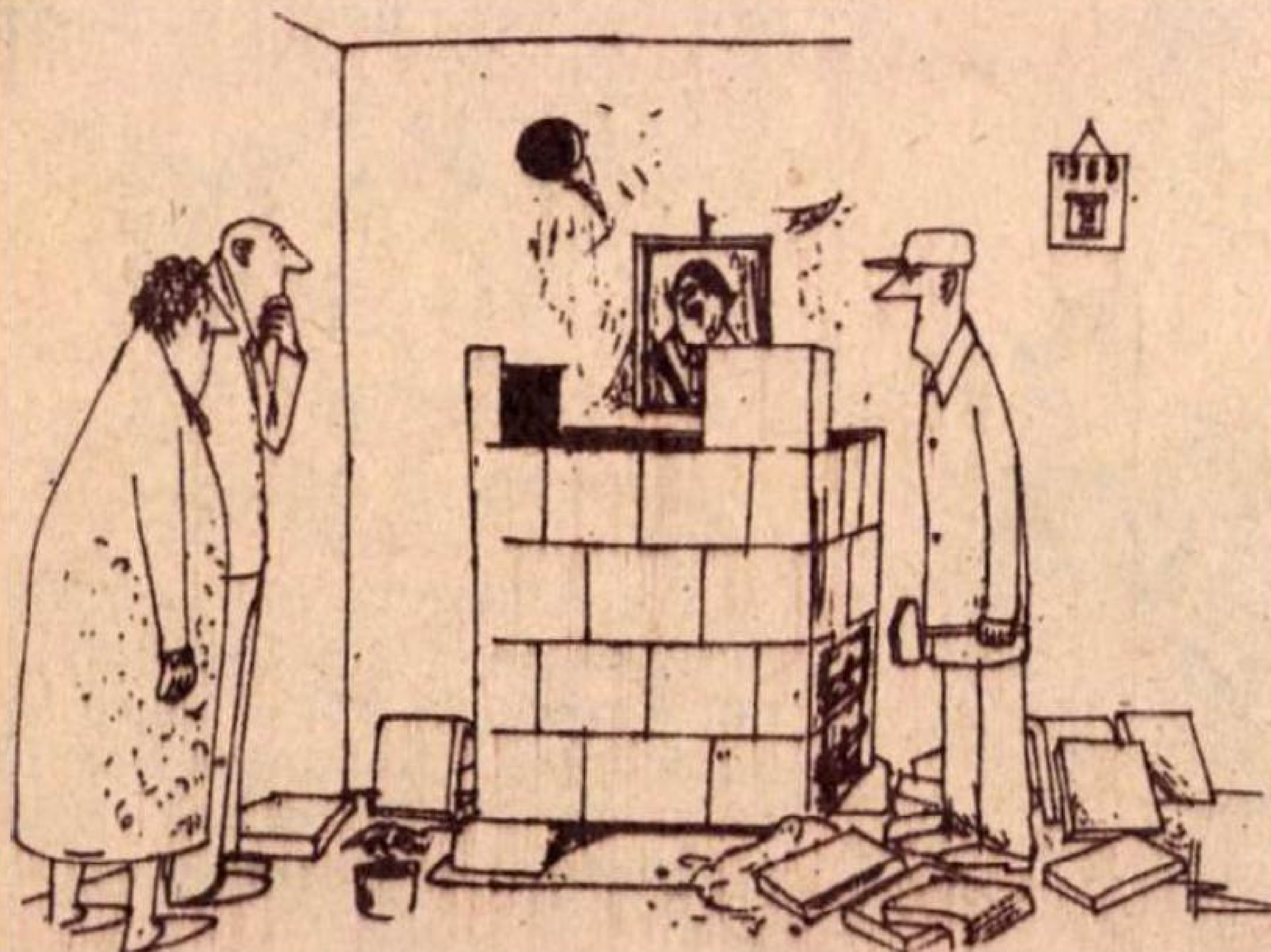

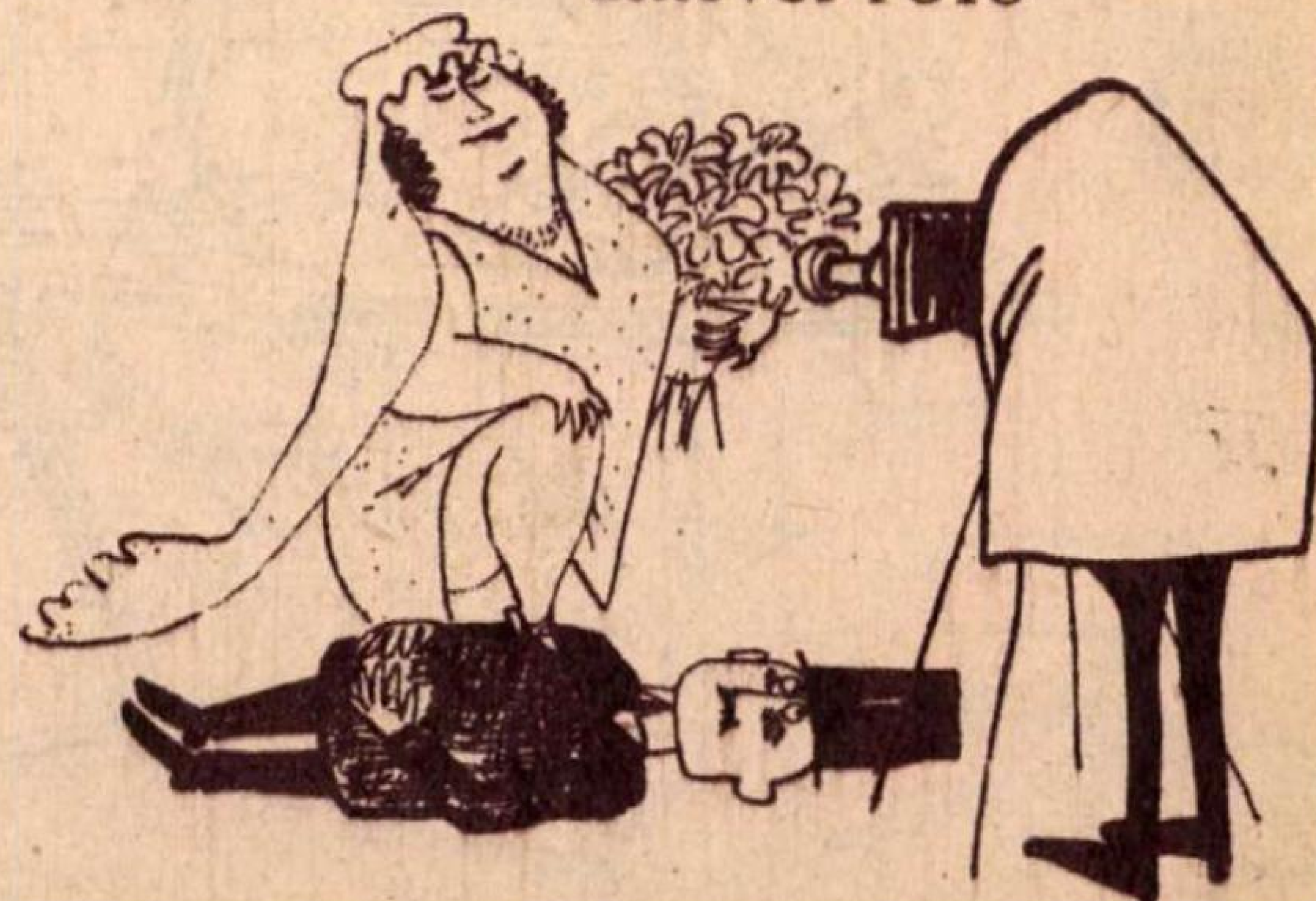
ROSSZUL FELELT A ZENEISKOLÁS

KÍSÉRTET A LAKÁSBAN

ESKÜVŐI FOTO

Főszerkesztő: Tabi László – Szerkesztő: Földes György – Művészeti szerkesztő: Toncz Tibor
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat – Felelős kiadó: Csollány Ferenc – Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14. – Tel.: 335–718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343–100. *142–220. – 65.5892 – A szedés a Kossuth Nyomdában készült, a nyomási munkákat az Egyetemi Nyomda végezte — 65.8351 — Terjeszti a Posta Központi Hírlapiroda. Tel.: 180–850. INDEX: 25504